

Napredna Stranka - iz leta 1907!

DOMOLJUB

Izkažna vsak šetriak. Cena mu je 3 K na leto. (Za Nemčijo 3 K 60 v, za Ameriko in druge tuje države 4 K 60 v.) — Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica šte. 2. Hroščolna, reklamacije in inserati pa: Upravištvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica št. 2.

SLOVENSKEMU LJUDSTVU
V PODUK IN ZABAVO. ❁

Inserati se sprejemajo po sledečih cenah: Enostopna petstvarina (šestina „Domoljubova“ širine 34 mm) stane za enkrat 30 v. Pri večkratnem objavljenju primeren popust po dogovoru. — Posamezne številke se prodajajo po 10 v. Čekovalni promet poštno-branjalnišnega urada šte. 824.797.

Štev. 19.

V Ljubljani, dne 9. maja 1907.

Leto XX.

Volivci!

Državnozbornske volitve so pred durmi. 14. maj se bliža. Stopiti vam bode na volišče, da si izberete za poslance može, ki bodo kot verni katoličani zastopali v državnem zboru vaše koristi in odbijali z vso odločnostjo napade liberalcev in socijalnih demokratov na vero in Cerkev. Z mirno vestjo vam vaša zagovornica in prijateljica od nekdanj „Slovenska Ljudska Stranka“ za Kranjsko priporoča sledeče kandidate:

1. Za prvi volilni okraj, mesto Ljubljana:

Ivan Kregar

pasar in zbornični svetnik v Ljubljani.

2. Za drugi volivni okraj, sodni okraj ljubljanski brez ljubljanskega mesta, t. j. ljubljanska okolica:

Dr. Ivan Šusteršič

advokat v Ljubljani.

3. Za tretji volivni okraj, sodni okraji Radovljica, Kranjska gora in Tržič:

Josip Pogačnik

deželni poslanec v Podnartu.

4. Za četrti volivni okraj, sodna okraja Kranj in in Škotsja Loka:

Franco Demšar

deželni poslanec na Češnjici.

5. Za peti volivni okraj, sodna okraja Kamnik in Brdo:

Dr. Janez Krek

deželni poslanec v Ljubljani.

6. Za šesti volivni okraj, sodni okraj Vrhnika, Logatec, Idrija in Cerknica:

Josip Gostinčar

poduradnik „Zadružne zveze“ v Ljubljani.

7. Za sedmi volivni okraj, sodni okraji Postojna, Senožeče, Ilirska Bistrica, Vipava in Lož:

Dr. Ignacij Žitnik

deželni poslanec v Ljubljani.

8. Za osmi volivni okraj, sodni okraji Litija, Višnja gora in Radeče:

Franco Povše

deželni poslanec v Ljubljani.

9. Za deveti volivni okraj, sodni okraji Krško, Kostanjevica, Mokronog in Trebnje:

Dr. Janko Hočevar

posestnik v Krškem.

10. Za deseti volivni okraj, sodni okraji Velike Lašče, Ribnica in Zužemberk brez občine Smuka; nadalje občine Banja Loka, Fara in Osilnica v sodnem okraju kočevskem:

Franc Jaklič

učitelj in deželni poslanec v Dobropoljah.

11. Za enajsti volivni okraj, sodni okraj Metlika, Novo Mesto brez občin Poljanica in Črmošnjice, Crnomelj brez občine Planina:

Franc Šuklje

c. kr. dvorni svetnik v pokoju in deželni poslanec v Dobropoljah.

Volivci! Oddajte dne 14. maja složno svoje glasove za te možel!

Osrednji volivni odbor „Slov. Ljud. Stranke“.

Kandidati „Slovenske kmečke zveze“ za Spodnje Stajersko:

„Slovenska kmečka zveza“ je sklicala v vsakem okraju zaupen shod, ki naj določi kandidata. Vsled sklepov teh zaupnih shodov bo kandidiral

Ivan Roškar

posestnik v Št. Jurju v Slov. gor. in deželni poslanec za volilni okraj Maribor levi breg Drave, Št. Lenart, Gornja Radgona in Ljutomer.

Franc Pišek

posestnik in župan v Hotinji vasi za volilni okraj desni breg Drave, Slov. Bistrica in Konjice.

Dr. Anton Korošec

urednik v Mariboru za volilni okraj Smarje, Rogatec, Kozje.

Dr. Jožef Povalej

veleposestnik v Št. Juriju ob juž. žel. in finančni komisar v Mariboru za volilni okraj Celje in Vransko.

Franc Robič

deželni odbornik v Gradcu za volilni okraj Marnberg, Slovenji gradec, Šoštanj in Gornjigrad.

Dr. Ivan Benkovič

odvetnik v Brežicah za volilni okraj Brežice, Sevnica in Laško.

Dr. Miroslav Ploj

dvorni svetnik na Dunaju za volilni okraj Ptuj in Ormož.

Vsak kmet in delavec, ki ljubi svoj stan in ki mu hoče dobro, bo volil dne 14. maja te kandidate.

Slovenski kandidati na Koroškem.

Na občnem zboru kat. političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem so se postavili sledeči slovenski kandidatje:

za okraj Borovlje, Zelezna Kapla, Dobrla vas, Pliberk

Franc Grafenauer

deželni poslanec in posestnik na Brdu.

za velikovski okraj

Florijan Ellersdorfer

župan v Grebinju.

za celovško okolico **msgr. Valentin Podgorc**

Slovenski kandidati „Sloge“ na Primorskem.

Za goriško okolico:

Josip Fon

sodni tajnik v Gorici.

Za sodne okraje Sežana, Komen in Ajdovščina:

dr. Peter Laharnar

deželne vlade svetnik v Črnovicah.

Za sodne okraje Tolmin, Cerklje, Kobarid, Bovec in Kanal:

dr. Anton Gregorčič

profesor bogoslovja v Gorici

Volivci Kranjske, Stajerske, Koroške in Primorske! Pridite na volišče 14. maja in oddajte svoje glasove tem možem. Z Bogom za ljudstvo!

Ali pojdemo volit?

Seveda. In volili bomo v teh zmedenih časih za katoliško stranko. Pa tudi druge bomo pregovarjali za to ter jim izpodbijali razne ugovore in izgovore proti dobrim volitvam.

Poglejmo nekatere ugovore, ki jih rabijo največkrat naši volivci in ovrzimo jih.

Čuje se: »Moj glas ne bo odločil; saj opravilo tudi brez mene.«

Kdor tako govori, kaže, da se ne zaveda svojih dolžnosti, kar ni lepo za kristjana. Vprašam pa tudi: Ali pa veš, da res tvojega glasu ne bo treba? V mnogih slučajih je odločil en sam glas. Ako bi bila imela katoliško-narodna stranka en glas več, pa bi ne sedel liberalci v zbornici. — Ali ni tudi nekoliko častiljubja vmes, češ: če me hočejo imeti, kličejo naj me, vabijo in povzdigujejo? Za dobro stvar delati je treba brez povzdigovanja. Sicer pa, saj Te vabijo za agitiranjem in prigovarjanjem v javnosti, na shodih in zasebno. — Neki bogati Anglež je bival na letovišču v Abladisu na Tirolskem. Bil je tam prav zadovoljen. Kar mahoma izgine — v Londonu so bile volitve. Napravil je pot okoli 300 milj, ostal je v Londonu par ur, oddal svoj glas in se vrnil nazaj na Tirolsko. Klobuk z glave pred tako značajnostjo in stanovitnostjo! Tudi letos smo videli na pr. na Nemškem, da so šli starčki v visoki starosti vendar še volit in pomagati katoličanom do zmage. Take šole nam je treba! Dalje pravijo nekateri: Pri vednih volitvah se izgubi čas in zapravi denar.

Če tudi; pa tu gre za to, da se izpolni dolžnost in božja volja; in tedaj nisi oproščen zaradi izgube časa in denarja in je tudi za to porabljen čas in potrebno izdani denar dobro obrnjen.

Kaj pa storijo in žrtvujejo nasprotniki? Ne boj se žrtvovati časa in denarja, ampak se skušajo kupiti ugodni uspeh, kar je sicer zabranjeno.

Premalo poznam moža, kojemu naj dam svoj glas; saj ne vem, ali bo na zadnje prav.

Tega se ne more zahtevati, da bi vsakdo poznal kandidate, t. j. ponudnike za poslanski sedež. Ali zato pa so po mestih katol. narodni volivni odbori, t. j. združeni se več odločnih mož skupaj, ki imajo ime in so na glasu kot dobri katoličani in razumni možje. Ti se skrbno posvetujejo, kateri možje bi bili sposobni za poslanca in jih potem nasvetujejo. Takim se lahko da glas z dobro vestjo. Tedaj ta težkoča odpade. Torej nobenega voliti, kdor ni voljen na podlagi katoliškega programa in priporočen od katoliškega volivnega odbora. — Drugi zopet trdijo:

Če hočeš voliti po svojem prepričanju, si nakloniš sovraštvo, zasmehujejo te, in se pozneje maščujejo nad teboj, in posebno te to težko zadene, če si trgovec ali obrtnik.

Tudi ta ugovor ne velja, in posebno zdaj ne, ko je volitve pismena in tajna. Saj nisi dolžan, vsakemu na nos obesiti, koga boš volil. Volivni listek se odda zaprt. In tudi pozneje po volitvah te ne sme nihče nadlegovati, ko bi prav izvedel, kako si volil, ker je to kaznjivo po novem zakonu. — In naposled če bi tudi imel trpeti radi izpolnjevanja svojih dolžnosti, moraš to vsprejeti, če hočeš ostati značajan mož in še veljati pred Bogom kot katoličan. Saj moramo biti pripravljene kot kristjani »trpeti preganjanje zaradi pravice, t. j. zaradi izpolnjevanja dolžnosti in za dobro stvar; ravnati se moramo po pravilu: »Boga se boj, ne boj se nikogar.« — Ko bi ljudem dopadel, bi ne bil božji služabnik. — »Ne bojte se teh, ki umorijo telo, ampak bojte se tega, ki moré pahniti telo in dušo v peklo.«

Na Irskem so hoteli spraviti v zbornico O. Conela, da bi se ta boril za ljudske pravice, Bil pa je neki katoliški najemnik zaradi dolgov v ječi lutrskega gospoda. Par dni pred volitvijo se odpre ječa, zakupnika izpuščijo in mu odpuste dolg, ali s pogojem, da ne bo volil O Conela. Nesrečni mož je mislil na ženo in otroke in je omahoval, s težkim srcem je stopal k volitvi; ni vedel ali naj posluša vest, ali naj gleda na lastno korist. Tu pa mu pride nasproti žena, in ko zapazi njegovo omahovanje, zakliče mu: »Kako nesrečnik!« Ti hočeš zatajiti prostost Irške in svojo vero? — Ta beseda je izdala, volil je O Conela, nato je šel spet v ječo k svojemu gospodu. Čast vrlemu možu, dvojno čast pa plemeniti ženi!

Dalje: Naj bi že bilo vse to, da bi le bilo s tem kaj pomagan; pa saj je vseeno, ali volimo tako ali tako; vključ v vednim volitvam vendar ni boljše.

Katoličan mora misliti na to: Storil sem svojo dolžnost, več pred Bogom nisem odgovoren. Koliko najsveteljših dolžnosti bi človek ne izpolnil, ko bi gledal le na uspeh in bi jih opuščal, kadar bi tega ne pričakovali.

Izgovor je še nadalje neresničen. Prvič: ni res, da nič dobrega ne dosežejo. Dosegli so dobri poslanci katoliški marsikaj, med drugim tudi to: da sme zdaj vsakdo voliti; da velja delavčev glas ravno toliko, kot grofov! — In če niso več dosegli, je krivo, ker jih ni bilo več dobrih. Znanprej bodo skušali rešiti kmetiško vprašanje, ker kmečki stan propada. Treba bo razbremeniti kmečka posestva, urediti pravično plačevanje davka; skrajšati vojaško službo, vpeljati splošno zavarovanje za starost, obvezno zavarovanje proti vremenskim in drugim nezgodam; ustaviti se zahtevam o brezverski šoli in o razporoki.

Poglejmo na Francosko. Ljudje so sicer vršili krščanske dolžnosti; kar se tiče volitev pa: ali niso šli nič volit, ali pa so volili brezverce. Ali se to ujema? Ali niso sami zakrivali, da so nastale take zmote, da so framasoni vzeli cerkve cerkvenim oblastvom, izgnali duhovnike, da so vpeljali svojevoljno zakonsko ločitev, brezversko šolo itd. Ljudje volivci so krivi tega.

Ali ni tudi drugje enako? Ko bi bili storili vsi katoliški volivci svojo dolžnost, bi se bil že pokazal uspeh.

V Belgiji so framasoni hudo stiskali katoličane. Ko so pa pri volitvah zmagali katoličani, je moralo odstopiti framasonsko ministrstvo, višji uradniki, ki so delali po njegovih navodilih, so bili odstavljeni in mnoge napake odpravljene. Zganiti se je treba, podpirati vestno vladarja z izvolitvijo krščanskih mož!

Če pa ne; ali bo čudo, če bodo tudi pri nas metali križ iz sodišč in šol, če bodo tudi pri nas vpeljevali rokovnjaške ciganske poroke samo pred svetno gosposko ter tajili zakramentalni značaj zakona. Ali nimajo občine že dovolj križev zaradi mnogih vlačugarških ljudi. Ali ne delajo že dovolj preglavice ti otročaji kljub temu, da se toliko zabičuje 4. zapoved itd, da hočete, da vas bodo lastni otroci topli po glavi, ko bodo prosti katol. katekizma? Saj že zdaj ne priznavajo nobene veljave od brezvestnih ljudi našuntani. In zdaj hočejo to še s postavo potrditi! To pa hočejo brezverni framasoni in liberalci. In ti pridejo gotovo s takimi nasveti in predlogi, samo če se bodo upali in se bodo čutili dosti močne po številu.

Če bi volitve ne dosegle drugega nego to, da se zabrani početje framasonov, je to že veliko.

Ko pojdemo torej volit, pomislimo: Volitve je važna reč, kaj pa pričakuje Bog od mene tu? Čim važnejša je dolžnost, ki jo

vršimo, toliko bolj smo dolžni spoznati, kaj je božja volja. — Čas je, da ljudje izpoznajo važnost in vrednost volitev. Poglejte zopet na Nemško. Lutrska vlada je razpustila zbornico, meneča, da bode prišlo manj katoličanov v njo. Ali varala se je! Prej je bilo katoličanov 100, zdaj 104! Vsa čast takim izšolanim katoliškim volivcem pri volitvah.

Treba pa naposled tudi moliti za srečen izid, pa naj se liberalci še toliko križajo, najs se nekateri »katoličani« grozijo, da to ni prav. »Prazno je delo brez blagoslova z nebes.« Delati — moliti! Kristus bo vendar zmagal vključ framasonom in njih hlapcem!

Volivno gibanje.

Liberalna nesramnost. Na nepošten način hočejo liberalci v Ljubljani zmagati. Zadnji dan reklamacij so iz volivnega imenika izreklamirali jako veliko število naših volivcev. Nesramnost liberalcev je bila tolika, da so se drznili izreklamirati celo ljubljanskega knezoškofa dr. Jegliča, izreklamirali so skoro vse gg. misijonarje, frančiškane, med temi patra Tadeja, češ, da še ni dovolj časa v Ljubljani. akoravno mu je prišel sam ljubljanski program Hribar častitat lansko leto za zlato mašo. Izbrisali so iz istega vzroka tudi patra Benjamina, ki deluje v Ljubljani že 44 let. Ali niso to skrajno predrzna izzivanja! No, 14. maja dobe tudi v Ljubljani liberalci primeren odgovor. Če stori vsakdo naših mož svojo dolžnost mora zmagati ljudski kandidat Ivan Kregar, pasar in zbornični svetnik.

Kandidatje v Ljubljani. Ljubljana ima sedaj štiri kandidate za državni zbor. Liberalci kandidirajo cekinastega Hribarja, socialni demokratje Etbina Kristana, Nemci Delkota, S. L. S. pa pasarja Kregarja, ki ima tudi največ upanja, da zmaga. Ljubljancje poznajo Kregarja kot moža dela, ki najbolj pozna potrebe obrtnikov, delavcev in drugih slojev ljubljanskega mesta, zato mu bodo pa tudi oddali svoje glasove. Hribar ni bil še nikoli prijazen priprostemu meščanu, obrtniku in delavcu, zanj so te vrste ljudje le »nižji sloji«, s katerimi ne mara imeti posla. Seveda bi sedaj rad imel glasove tudi nižjih slojev, a ne bo nič iz te moke.

(Izjava.) Čujem, da pripravljajo liberalci pred volitvami proti moji osebi v »Narodu« poseben volivni manever. Pri idrijskem shodu mi je n. pr. Novak žugal z žlindro. Poizvedoval sem, kaj bi to bilo in odkod to izvira, toda dognati nisem mogel ničesar drugega, nego da se skrivnostno namigava o nekem nepoštenem dejanju, ki bi ga bil baje zakrivil v svoji službi pri rajnem Pakiču. Blagi mož, ki je že zdavnaj mrtev, mi je dal, izstopenemu iz njegove službe, najlepše izpričevalo. S sodiščem zavoljo nepoštenja nisem imel še nikakega posla. Čistih rok in mirne vesti gledam obrekovanju in lažem nasproti, ki so tem umazanejšje, ker imajo edini namen begati volivce. Edina last, ki jo imam, moje dobro ime, mi je predragocena, da bi si jo dal meničič tebičič mirno uropati. Zato prosim somišljenike in prijatelje, naj mi s pričami vred naznanijo vseakega, kdor razširja o moji osebi kake nepoštenne obdolžitve. Vsako osebo, ki jo namreč zasačim pri tem nečednem delu, bom tiral pred sodišče. Pozivljam nasprotnike, naj bodo vsaj toliko možati, da mi v obraz javno povedo svoje očitke in ne streljajo brezimno po »Narodu« v neutemeljenem zaupanju na ljubljansko poroto, na moje poštenje. — V Ljubljani, dné 2. maja 1907. — Jos. Gostinčar.

Iz št. Janža. Sprejmite gospod urednik v Vaš nam zelo cenjeni list odgovor oziroma mnenje na dopis v »Slov. Narodu« št. 96 z dne 27. aprila t. l. »Odgovor na »Slovenčev« dopis o volivnem shodu v št. Janžu.« V tej št. »Naroda« se bere: »Ni naš namen ga (Berčeta) braniti pred nadutim dr. Susteršičem.« Mi volivci pa tudi nimamo namena s temi vrticami g. Povšeta, oziroma S. L. S. pred nadutim napadom braniti, ker g. Povše je že za nas kmetje toliko koristnega dosegel, da ga tudi njegovi nasprotniki spoštujejo. Tukajšnji župan g. Prijatelj je pripoznal vse njegove zasluge. Ako je naš župan, kar se mu očita, res rekel, da naj ne zameri g. Povše ljudem, je popolnoma prav storil. Grožnja, da se bo z našim županom zavolje te izjave obračunalo, je več kot smešna. Ta njegova izjava ni nikaka mešetarija za glasove, temveč pripoznanje zaslug g. Povšeta za kmečki stan. Na izjavo v »Narodu«: »Mi smo in hočemo biti in ostanemo neodvisni.« se pripomni, da bo dan 14. maja spričal, da smo tudi mi šentjanški volivci neodvisni in si ne damo od nikogar poslanca diktirati, najmanj pa od pisatelja v »Sl. Narodu«. Oddali bomo glasovnice po našji volji za poslanca, ki je že res za nas kaj storil. Dalje se bere v tem dopisu: »Tudi lahko trdimo, da nam je (Berce) že več koristil, kot vsa Vaša ožlindrana stranka.« Gospod pisatelj! Katere so pa te zasluge? Štejete mu Vi v zaslugo, da se našemu kmetu odtujuje gospodo Povše, kateri v resnici po svoji moči na to deluje, da se kranjskemu kmetu gmojni stan zboljša? Pripoznamo, da g. Berce svoje stanovske dolžnosti spoštuje, smo pa mnenja, da spolnjevanje stanovskih dolžnosti ni nikaka zasluga, saj je za to mastno plačan.

Izpod sneženega Nanosa nekateri sneženi kosmiči. Kolik prijatelj ljudstva je kandidat Jož. Dekleva, o tem bi znali svetu mnogo poročati Mali Otočani. Velik del Deklevove zemlje meji ob njih zemljišče. Tudi v vasi sami ima kandidat lepo posestvo. A njegova ljubezen do revnega kmeta je prisilila moža, da je Otočanom preč posekal vse ograje, da lahko brez skrbi njih živino lovi. Izjavil je tudi slovesno, da bo nastvil tri čuvaje, ako bo eden premalo. — Postojski ata Žužamaža so v svet izpustili vest da je nam dr. Žitnik naložil nove davke. Bedasta trditve, ki je bila že večkrat ovržena! Zakaj pa ata Žužamaža ne pove našim volivcem resnice, ako vam je sploh znano, da je davke za 19% povišala nova šola v. Hruševju? In davki se bodo pomnožili, ako bodo tudi Šmihevci prodrli s svojo zahtevo po novi šoli. To, to povejte našim volivcem in ne delajte krivega dr. Žitnika, ker je nedolžen! Ako ste zgovorni, v bodoče rajše pripovedujte ljudem, da se je več našim posestnikom dolg izbrisal vsled potresa, in to po energičnem posredovanju našega vzornega poslanca dr. Žitnika. Bog ga živi in ohrani na krmilu! — Na Dilcah v gostilni uganljajo politiko trije veliki možje: bradati Mojzes, bogati Jozve in plemeniti Dušan. Ti trije, nam že znani možje, preže na klerikalce, kakor oni vlti lev na Predilu. Spravijo se na vsakega osebno ter ga obdelavajo. Menda hočejo kazati s tem, kako resničen je pregovor: Kjer je mrhovina, tam se zbirajo orli. — Nedaleč od Dilc leži prijazni Studence. Kaj pa Studenčani? Oni baš šele čez šest let pričakujejo svojega rešitelja, kakor Judje še vedno čakalo na Mesijo. Med tem pa hodijo v prave šole k Jerneju Kogoju in k neodvisnim kmetom v Orehek. Žalostno. — No, ker sem zašel ravno v Orehek, naj pa še v misel vzamem, da se v Orehku blišči nazvoniku in v cerkvi sv. Lovrenca klerikalni dar pokojnega g. Klemenca. Govori se celo, da so se Orehovci, hvaležno pričakujoč imenovani dar

zavezali tačas, da bodo vedno volili na našo plat. In danes? Po veliki večini se bodo Orehovci dne 14. maja s svojimi glasovnicami poklonili neodvisnemu kmetu Deklevu, čegar program obsega svobodno šolo in razporoko, daši sam to tajl, saj je njegovo častito ime z razprtimi črkami zapisano med kandidati v 96. številki »Slovenskega Naroda«, lista, ki zagovarja z vso silo razporoko in svobodno šolo. Oj Orehek, kam si zabredel, kie imaš spomin na pretekle čase? — V Stranah imajo neodvisni kmetje svojega poštarja, ki se mu po domače pravi Podpečnik in stanuje na št. 10. To vam je vnet poštar, to! Zadnjič enkrat je menda prav hitro tekel na Razdrto do očeta Garzarolija po svetinjo, ki si jo je zaslužil s pridno agitacijo v prilog neodvisnikom, akoprav je snedel že precej klerikalnega kruha. Od tam pa k Blaževemu stricu, k tistemu, ki se vozilo v šajtrgi agitirat. Potem pa hajdi v občinski urad, da mu vsaj ondi pripro zasluzeno svetinjo. A kako se je mož varal! V občinskem uradu izve, da v volivnem imeniku niti vpisan ni. Od žalosti in jeze zelen jo vbere slednjič v Landol, da tam potoži svojemu zapnemu prijatelju svoje križe. O Andrej, le potolaži se, ti že »Notranjec« dá zadoščenje. — Prav dober agitator je tudi postojski sobni slikar Innocente. Okrog agitujoč, je prišel v Senožečah ondan v neki hiši v prave pravcate kleščce, ker sta mu dala dva moža naše stranke pošteno plačilo namesto gosp. Dekleve. In s tem je zopet na laž postavljen resnicoljubni lažiklinkec »Narod«, ki trdi v št. 96. v dopisu »Izpod Nanosa«, da je nekdanji deželni poslanec Iv. Zelen starejši (to je eden izmed omenjenih dveh mož) dejal, da Žitnik ni za nas! Na povratku iz Senožeč je pa na Razdrtem dvignil več neodvisnih kmetov, med njimi še vdovca Filipa Kavčiča ter jih pripeljal na Veliko Ubelisko v neko gostilno. In so zbornali nekaj mož skupaj, pa zopet sama smola! Pride namreč v njih družbo neki kmet Janez, ki gospodu Kavčiču v obraz pove, kar mu gre. Kaj ne, Innocente, mesto župe sama blamaža!

Volivna pesem. Neki mladenič litijskega okraja nam je poslal volivno pesem, katere zadnji del slove tako. Cele pesmi ne moremo priobčiti, ker je predolga in nam manjka prostora.

Hej pokoncu trudne glave,
Vzdramite se iz spanja!
Dan se važni približuje,
Blizu zdaj je že pred duri.

Liberalci, demokrati,
Smrtna ura je za vrati,
Proč, pijavke, doli vsi,
Kot poslanci kaj ste strili,
Da bi kmeta bli rešili,
Ste pa z njea norce Brill.

Cerkve radi nam bi vzeli,
Nas zročili pasji veri,
Vi ste slogo nam kalili,
Dolgo vi ste nas že slepili,
Konec enkrat mora biti,
Vaših laži smo že siti.

n Pri Sv. Luciji pri Tolminu so imeli naš shod v nedeljo, dne 28. aprila. Govoril je naš č. g. dr. A. Gregorčič. Shoda se je udeležilo veliko volivcev. Med temi je bilo tudi nekaj liberalcev. Pa se nam smilijo ti siromaki. Bolie bi bilo, če bi bili doma spali. Bilo je nekaj tolmiskih fantičev, ki še ne vedo, kako se mora živeti. Ko je dr. Gregorčič rekel, da brez katekizma in vere se ne more do napredka, se oglašil eden tolmiskih prvakov, da

katekizem sploh ni potreben za napredek. No, ti fantiči, ki zajemajo svojo oliko iz Soče, naj lepo doma ostanejo, ker ne spadajo v pošteno družbo.

Shod v Zireh pri Tinetu. Veliko je bilo govorjenja in pretenja, češ, shod, ki ga mislijo zbornati klerikalci k Tinetu, moramo razbiti. Ves teden so agitirali in kovali načrte — no in na sv. Florijana dan so bežali sokoliki in vrabiči čez most in Kristan iz Idrije, ki se obeša kakor gnida na naše shode, je moral biti vesel, da ga niso ženske odnesle z zbo-rovališča. — Shod je otvoril g. Gostinčar ter imenoval predsednikom g. Laha. Med Gostinčarjevim govorom je bilo nekaj časa mirno; kmalu pa so še začeli oglašati medklici, dokaj neutemeljeni, tako, da je vsak medklic dobil hiter in krepek odgovor. Med govorom g. župana Stanonika je postajalo bolj nemirno. Imeli smo priliko občudovati surovost tistih, ki surovost radi drugim očitajo. Brez dvoma bi bilo prišlo do kaj resnih spopadov, ako bi liberalci in demokrati ne bili videli, da imamo ogromno večino ljudstva na naši strani. Lahko rečemo, da je bilo na shodu nad en tisoč samih volivcev. Ko so nehali govoriti naši govorniki, je pozval predsednik g. Lah, naj stopi iz vrste tistih, ki so delali medklice, vsaj eden ter naj raz govorniški oder pové, kar ima povedati. Na ta poziv je zavladala v liberalnih vrstah — tišina . . . To so torej tisti, ki so veliki samo v zahrbrtnih napadih, javno nastopiti si ne upajo. G. Kristan je bil nazadnje pozvan k besedi, a je videl, da so pod Tinetovim kozolcem zanj prevroča tla, ter jo je odkuril z svojimi somišljeniki h Katri. — »Slovenec« je pisal pred nekaj tedni: »Tudi S. L. S. napravi svoj shod in tedaj se bo videlo, v katerem taboru je večina!« To se je videlo na sv. Florijana dan! Ta dan naj nam bo kažipot k zmagi.

Iz dobrovske občine, dne 5. maja. — 28. aprila priredil je bil socialist Petrič svoj volivni shod na Švici pri Andrejčku. Zbralo se je bilo vsega skupaj kakih 80 oseb; med temi so bili pa največ nevolivci. Radovednost, kaj jim bode ta ljudski osrečevalec povedal, spravila jih je toliko skupaj. Dokler je bil na tem shodu naš vrlj g. kaplan Lenard, ki je socialistu tudi prav vrlj zavračal njegove trditve, je Petrič govoril dovolj dostojno ter je nazidal celo vrsto zračnih gradov o popolni odpravi vseh davkov za nižje sloje ter odpravo vojaštva. Ko je pa gospod Lenard odšel, prišel je socij takoj s svojo pravo harvo na dan in je pričel zabavljati čez duhovne, da jih ni treba nič poslušati in jim tudi nič verjeti, da so cerkve nepotrebne in še več takih neslanosti. Ljudje so dobili ob tem pravo sliko, kako mislijo sociji ljudstvo osrečiti, če bi dobili kedaj postavodajalstvo v svoje roke, ter so ga z ogorčenjem zapustili. Ves teden in tudi še sedaj se pa obiskovalci tega socijskega shoda hudujejo nad onima dvema starima ženskama, ki že lezeta vsaka z eno nogo v grob, da sta dovolili socijem prostor za ta shod. No, S. L. S. nima ob tem najmanjše škode; morda še celo dobiček, ker so se marsikomu odprle oči. Dne 5. maja je na priredila S. L. S. pri nas svoj volivni shod, katerega se je udeležilo nad 300 samih volivcev. Velika in obsežna dvorana pri »Mežnarju« jih je bila polna; prostor pred njo ravno tako, in zunaj pod odprtimi okni jih je bilo tudi vse polno. To je že mero-dajno za našo občino, ki šteje vseh volivcev 400 mož in mladeničev. Ker so ljudje za ta shod zvedeli še le včeraj popoldne, je to najboljši dokaz, da se naš volivci pošteno zavedajo svojih političnih pravic. Zbor je otvoril g. župnik Lovšin po običajnem pozdravu na zbrane volivce. Izvolil se je predsednikom g. dr. Schweitzer, zaupniki in zapisnikar. Besedo dobi g. predsednik Schweitzer, kateri

v eno uro trajajočem govoru temeljito in poljudno pojasni ves program S. L. S. Ves govor so zbrani volivci z navečjim zanimanjem poslušali, ki je na vse napravil najboljši utis, tako, da so, izvzemši morda kakih par, vsi drugi glasovi zagotovljeni dne 14. t. m. g. dr. Ivan Susteršiču. Nato je pojasnil g. Lenard razmere, politiko in končni smoter socijske »regirence«, če bi kdaj do tega tudi dospeli demokratije. Dotaknil se je tudi pogodb s tujimi državami, katere bi sociji radi popolnoma odpravili ter z dejanskimi zgledi pojasnil zle posledice, ki bi iz tega nastale za našo državo in njene narode, če bi kdaj do tega prišlo. Tudi ves ta govor je bil jako temeljit, stvaren in podučen za vse navzoče, ker smo slišali več novega in zelo važnega iz njega. Obema gospoda govornikoma se izreče s tem javna in srčna zahvala za njihovo požrtvovalnost. Dne 14. t. m. pa brez posebnega zadržka popoldne ob eni uri vsi dobrovoljni volivci na volišče — v šolo, kjer oddajmo od prvega do zadnjega glasovnice glaseče se na ime »dr. Ivan Susteršič, advokat v Ljubljani«, ter s tem pokažimo, da smo vedno možje stare in neomajane slovenske korenine, kot smo bili do sedaj še vedno, ter da med nami nima ne liberalna in tudi ne socialna zalega nobenega prostora.

Iz Krna nam poročajo, da so goriški liberalci silno razkačeni na Krnce, ker jim Krnci nočemo trobiti v njih liberalni rog. Posebno grdo nas gledajo kobariški liberalci in pa Kramarjev Tomaž, ki ga nočemo poslušati kar on prorokuje, kakšen naprednjak da je Andrej Gabršček, lastnik »Soče« in »Primorca« v Gorici. »Soče« in »Primorca« se ogibajte, ker sta oba grda in umazana liberalna lista, naročajte »Gorico« in »Primorski List«, »Slovenca« in »Domoljuba«, ker ti so pravi katoliški časopisi. V liberalnih listih se nahaja strup za poštene katolice. Proč z liberalnimi listi, ki jih vsiljujejo liberalci prav po judovsko.

Iz Rovt. Volivci! V sedanjem času se nam predstavljajo razni kandidati raznih strank in mi naj sodimo, komu naj oddamo svoje glasove na dan 14. maja. Oglejmo si nekoliko te stranke, ki so nam postavile svoje kandidate. Oglejmo si njih programe, najprej liberalno in socialno-demokratsko stranko, ki sta si v glavnem bistvu precej podobni. Njiju namen je: 1. Ločitev cerkve od države, torej take razmere naj bi zavladale pri nas kakor na Francoskem, da bi duhovnike pregnali, cerkveno premoženje z državno last zapisali, cerkve zaprli ali pa spremenili v gledališča, v vojašnice ali v druga javna poslopja itd. 2. Ločitev zakona, torej tukaj vmes hočejo poseči ti berzvestneži s svojimi umazanimi rokami, namreč, da bi se morali civilno poročiti in bi poljubno čez nekaj let se mož in žena zopet ločila. Vprašam vas, ali nas sveta vera ne uči, da je zakon nerazvezljiva zveza pred Bogom sklenjena in da je zakrament in sicer sveti zakrament. 3. Svobodna šola. To se pravi, da bi se v šoli krščanski nauk ne smel poučevati. Duhovnik bi ne smel stopiti v šolo, da bi otroke učil verskih resnic in jih pripravljaj na svete zakramente. Kakšni bi bili potem naši otroci, ko bi ničesar ne vedeli o pravem Bogu, o našem odrešenju po Jezusu Kristusu. Vprašam vas, ali hočete, da se naši otroci vzreajo na tak način. Kdo izmed nas bo oddal svoj glas 14. maja tema strankama. Ti ljudje taje, da ima človek dušo in trdijo, da je človek opica, žival. Mi vsi smo podučeni, da je naša duša neumrjoča, torej mi teh opičarjev ne maramo za svoje poslanke. Kakor vsi veste, liberalni ali »neodvisne« stranke kandidat je Zagoda iz Idrije, socialno-demokratski pa Kopač iz Trsta. Ta dva moža sta postavljena od teh dveh brezverskih in brezbožnih strank.

Kdo izmed nas, krščanski volivci, bo volil ta dva moža!? Nihče drugi, kakor zapeljanec, ki ne razume in ne vé črnih naklepov nasprotnikovih. Tretja stranka je Slovenska Ljudska Stranka, ki je tudi postavila svojega kandidata v našem volivnem okraju in se nam je tudi predstavil dne 25. aprila, namreč g. Jožef Gostinčar. Ne bodem vam opisoval programa S. L. S., saj ga je sam gospod kandidat prav poljudno razložil, dosti je, ako rečem, da je to verska stranka, na katoliški podlagi, ki spoštuje naše svetinje — sveto vero. Volimo složno vsi našega kandidata, ki je mož katoliških načel, verskega prepričanja. Edino le poslanci S. L. S. bodo varovali naše verske in narodne pravice, kar bomo delavci, kmetje, obrtniki dosegli, bomo le po S. L. S. od naših poslancev, od liberalcev ne pričakujemo pomoči. Ti so kapitalisti, bogatini, gospoda. To vam je umljivo, da ti ljudje nam nižjim slojem ničesar ne privoščijo, saj so sovražniki priprostega ljudstva. Z nami so prijazni samo sedaj ob volitvah. Do sedaj so imeli oni vse v rokah, povsod večino in so zahteve nas in naših poslancev odločno odklanjali. A sedaj je nastopila nova doba, novi volivni red vrgel je ob tla sovražnike ljudske volje, veleposestnike, kapitaliste ter sploh liberalizem, in ravno naše stranke poslanci so se nevstrašeno potegovali za splošno enako volivno pravico, da smo tudi mi, prej od liberalcev teptani, postali enakopravni. Zato pa volivci na dan 14. maja oddajmo svoje glasove kandidatu S. L. S. Zapiši vsak na glasovnico razločno Josip Gostinčar, poduradnik v »Zadružni zvezi« v Ljubljani. Slovensko ljudstvo, otrsi se teh sovražnikov, da bo naša mila domovina prišla popolnoma v last ljudskih zastopnikov!

Volivni okraj Logatec - Vrhnika - Idrija - Cerknica. V 14. številki »Domoljuba« sem pojasnil, koliko časa sem rabil, predno sem se odločil za pravo politično stališče in dokazal stališče slovenskih političnih strank, kar moram po dosedanjem prepričanju z vso gotovostjo trditi, da na slovenski zemlji je edino prava S. L. S., katera ima v vodstvu vendar ljudi, ki kaj mislijo in delajo na to, da bi se položaj nižjih stanov, t. j. tistih, ki jih liberalci imenujejo nižje sloje, zboljšal. Govoril sem pred kratkim z nekimi liberalnimi zaupniki, ki so bili možje za pametni razgovor; govorili smo o politiki, in spoznal sem, da je v liberalnem vodstvu vse razbito. Mnogi trdijo, da »Slovenski Narod« ni njihovo glasilo. Le nekateri se drže liberalnih načel, katera so bila še pred 14. leti skrupcana. Zopet drugi se skrivajo za razna društva, celo za taka, kjer bi se politika še imenovati ne smela, ter dotični liberalno misleči udje, pri dobri kapljici, kar čez noč ustvarijo program pod imenom »neodvisni«, ker drugače bi »zabitega« kmeta kakor ga imenujejo ne vieklo. Ko pridejo med ljudstvo, pa s ponosom kriče, naša stranka je prava, ki ni ne liberalna in ne klerikalna. Ako takega kdo vpraša o programu, ne vé kaj povedati. Taki so tisti neodvisneži. O socialno-demokratski stranki ni vredno, da bi se o njej govorilo. Dragi čitatelj, ni ti težko spoznati take ljudi, katerim je samo za njih politični obstanek, a ne napredek; torej bodi previden in prepričan, da je S. L. S. res prava stranka in da ni vseeno, ako voliš enega ali drugega, ali greš k volitvi ali ne, ker 14. maja je pomemben in odločen dan politične bodočnosti. Bivši omahljivec.

Iz St. Lamberta. Volivni shod socialnih demokratov v nedeljo, 28. aprila. »Partituriunt montes, nascitur ridiculus mus«, na to pesem latinskega pesnika sem se spomnil ob tem shodu. Vabil za shod se je raztrosilo po farji kakor listja in trave, tako vsaj se je izra-

zil kmet I. V. v soboto večer. Zato je bilo pričakovati, da se bo na shodu kar trlo ljudi. Pa glej, nič več, kot 32 jih nisem mogel našteti. — Nastopil je mokraški kandidat Ivan Cankar. Značilen je že začetek njegovega govora: Tako-le se glasi: Hudičevi farji . . . in ti dve besedi, polni poezije za mokraška ušesa, so se ponavljale malone v vsakem stavku. Sodrug Sitar je itako prežvekoval te h . . . f . . . Bog zna, kdaj jih je požrl? Trobil je nekaj o grajščakah, kako so stiskali kmeta, o farjih, ki bi radi zopet desetino uvedli, da so kmetje neumni, ker še farjem kaj verjamejo, da farji lažejo itd. Skratka: vsa vsebina je bila le prežvekovanje farjev, ni pa nobeden rudečkarjev se dotaknil Cobala, ki pobira kronice, ne dr. Adlerja, ne judov sploh, ki so soč. dem. inscenirali in jo še sedaj vodijo, tudi so pozabili gg. rudečkarji razložiti socialcu, kmetu in delavcu koristen program. Shodič je bil jako klavern. —

(Kako se napiše ime kandidata.) Volivci za prvi volivni okraj, mesto Ljubljana, naj napišejo na glasovnico **Ivan Kregar, pasar v Ljubljani.** — Volivci drugega volivnega okraja sodni okraj ljubljanski brez ljubljanskega mesta, t. j. ljubljanska okolica, naj napišejo: **Dr. Ivan Susteršič, advokat v Ljubljani.** — Volivci tretjega volivnega okraja sodni okraj Radovljica, Kranjska gora in Tržič naj napišejo: **Josip Pogačnik, deželni poslanec v Podnartu.** — Volivci četrtega volivnega okraja sodna okraja Kranj in Škofja Loka naj napišejo: **Franc Demšar, deželni poslanec na Češnjici.** — Volivci petega volivnega okraja sodna okraja Kamnik in Brdo naj napišejo: **Dr. Janez Krek, deželni poslanec v Ljubljani.** — Volivci šestega volivnega okraja sodni okraj Vrhnika, Logatec, Idrija in Cerknica naj napišejo: **Josip Gostinčar, poduradnik »Zadružne zveze« v Ljubljani.** — Volivci sedmega volivnega okraja sodni okraj Postojna, Senožeče, Ilirska Bistrica, Vipava in Lož naj napišejo: **Dr. Ignacij Žitnik, deželni poslanec v Ljubljani.** — Volivci osmega volivnega okraja sodni okraj Litija, Višnja gora in Radeče naj napišejo: **Franc Povše, deželni poslanec v Ljubljani.** — Volivci devetega volivnega okraja Krško, Kostanjevica, Mokronog in Trebnje naj napišejo: **Dr. Janko Hočevar, posestnik v Krškem.** — Volivci desetega volivnega okraja sodni okraj Velike Lašče, Ribnice in Žužemberk brez občine Smuka; nadalje občine Banja Loka, Fara in Osilnica v sodnem okraju kočevskem naj napišejo: **Franc Jaklič, deželni poslanec v Dobropoljah.** — Volivci enajstega volivnega okraja Metlika, Novo mesto brez občin Poljanica in Črmošnjice, Črnomelj brez občine Planina naj napišejo: **Franc Šuklje, deželni poslanec v Kandiji.** — Volivci! Oddajte dne 14. maja složno svoje glasove za te možje!

(Pozor volivci!) Vsa, ki je pravilno vpisan v volivnem imeniku, sprejme sedaj dve od politične gosposke (na deželi od okrajnega glavarstva, v Ljubljani od mestnega magistrata) izdani listi in sicer: a) **volivno izkaznico** (volivno »legitimacijo«) in b) **glasovnico**. Obe ti listini se dostavita vsakemu volivcu v stanovanje. Posebej je opomniti: a) **Volivna izkaznica** (legitimacija) izdana je od okrajnega glavarstva (v Ljubljani od mestnega magistrata) in vsebuje zaporedno številko dotičnega volivskega imenika, kraj, dan in uro pričetka volitve in pa ob kateri uri se bode glasovanje sklenilo. Nadalje ime in bivališče volivca. Stvar zaupnikov je, paziti na to, da prejme vsak naših volivcev v resnici izkaznico. Kajti izkaznico je treba pri volitvi pokazati in če je kdo ne pokaže, ga komisija izkaznico vsak naših volivcev dobi in jo polkluči od glasovanja. Treba torej gledati, da

tem dobro shrani in nikomur ne dá iz rok, naj jo kdo zahteva pod katerokoli pretvezo. Izkaznica se navadno po posredovanju občinskega urada dostavi v stanovanje volivca. **Ce bi pa kdo najpozneje 24 ur pred dnevom volitve ne dobil še izkaznice, naj gre sam ponjo.** Kam? Na ono mesto, ki je določeno v posebnem razglasu. Ko se dostavljajo izkaznice, se namreč obenem izda od gosposke poseben razglas, kie da je izkaznico dobiti, ako bi se vsaj 24 ur pred volitvijo ne dostavila. Toda volivec mora osebno iti ponjo.

Kaj storiti, če volivec izkaznico izgubi, če se mu uniči itd.? V tem slučaju se mora zglasti pri politični gosposki (okrajnem glavarstvu, v Ljubljani pa na magistratu) in zahtevati duplikat izkaznice. To pa je seve le mogoče, če je še dosti časa pred volitvijo. Na dan volitve bode le v redkih slučajih čas, pravočasno še priti do glavarstva in nazaj. Poleg tega bodo na dan volitev skoraj vsi uradniki kot volivni komisarji iz urada odsotni. Volivna komisija ali volivni komisar pa nima pravice, izdajati izkaznice.

Iz tega se vidi, kako važno je, paziti na to, da ima vsak naših volivcev v pravem času izkaznico v rokah in da jo dobro shrani, ker je v njej vtelesena volivna pravica.

Og, zaupniki naj tedaj z vso natančnostjo pazijo na to, da je vsak volivec naše stranke pred dnevom volitve v posesti pravilne volivne izkaznice (legitimacije). — Organizacija tozadevne kontrole ni težavna.

b) **Glasovnica.** Ta mora biti opremljena s pečatom tiste politične gosposke, ki je izdala izkaznico: na deželni pristojnega okrajnega glavarstva, v Ljubljani pa mestnega magistrata. Drugačna kakor taka, od pristojne politične gosposke izdana glasovnica je popolnoma neveljavna.

Ce bi kdo glasovnice pomotoma ne dobil, ali če bi se mu glasovnica zgubila ali pokončala, naj se oglasi za glasovnico pri okrajnem glavarstvu (v Ljubljani pri mestnem magistratu), na dan volitve pa pri volivnem komisarju, kjer dobi novo glasovnico.

Izkaznice in glasovnice naj noben naših nasprotnikom ne da iz rok. Ponavljamo še: Vsak volivec prinesj seboj na volišče volivno izkaznico in pravilno izpolnjeno glasovnico. Ne enega ne drugega ne sme doma pustiti. Sicer se sam pripravi ob svojo volivno pravico. **Glasovnico odda volivec pri volivni komisiji, izkaznico le pokaže volivec pri volivni komisiji, potem pa zopet shrani,** kajti utegne jo še rabiti. Volivci naj pridejo pravočasno na volišče!

LISTEK.

Nedolžna.

(Dalje.)

Nedeljsko solnce je zatonilo za gorami. Na Polževini je pozvonilo k večerji. Hlapci in dekle in vsa služinčad se je zbrala okrog široke javorjeve mize, na kateri se je kadila vroča večerja.

Ko so prihitele zamudne dekle, ki so imele v zadnjih trenutkih največ opraviti, je vstal veliki hlapec k molitvi. Voščili so drug drugemu: »Bog žegnaj!« in sedli po vrsti za mizo.

»Meta, kje pa je moja žlica?« se oglasi veliki hlapec.

»Oh, Bog pomagaj!« tarna Meta. »Človek bo nazadnje še glavo zgubil, toliko ima dela! . . . Tu imaš žlico! . . . In potem: kamor prideš, te ljudje zasramujejo, češ, na Polževini služi, in tam ljudje niso dosti prida.

Glejte, pravijo, Rezika se je popolnoma izpridila na Polževini . . . tatica, fej!«

»Mhm, Meta, ali ti je polž na vse zgodaj prestregel pot, da si tako čmerna?« zbada veliki hlapec.

»Meta govori po pravici!« se potegne zanjo kravja dekla Marjanka. »Še prikazati se ne smeš več med ljudi. S prstom kažejo za nami: pogledite jih! S Polževine so . . . Oh, jaz bom odpovedala službo.«

»Res je tako!« pritrjuje Špela. »Kdor je pošten in marljiv, povsod dobro izhaja. Kdor pa uganja hinavstvo, kakor na primer naša svetlohlenska Rezika, ta potegne vso hišo v sramoto.«

»In zaradi te tatice trpimo zdaj vsi!« se pritožuje Meta. »Srečale so me zjutraj podgorske dekleta in so začele: »Ali ste že nاپletli na Polževini vence za poroko? Ali bo nevesta kaj bogata?« . . . Kakšna sramota!«

»Hvala Bogu, da bo kmalu konec!« tolaži stara Neža razjarjeno Meta. »Slišala sem, da bo jutri teden že sodnijska obravnava.«

»Radoveden sem, kako se bo izteklo,« pravi veliki hlapec in migne z rameni.

»I, kako se bo izteklo?« se začudi glasno Meta. »Saj je tatvina dokazana, ali ne? Petdesetak, ki ga je Rezika oddala pri Ječmenčku, je bil vendar ukraden!«

»Poljančev Jože se mi smili,« dè Špela in zardi lahno v lica. »Vsi bodo s prstom kazali nanj . . . pa on je nedolžen.«

»Kaj nedolžen? Prismojen je! Da se gre ženit s tako beračico!« se oglasi Meta.

»Misliš, da bi bil pametnejši, ako bi snubil tebe, à?« se pošali veliki hlapec in odloži žlico. Vsi udarijo v smeh.

»Ne norčuj se! . . . Ampak, naša Katica, ta bi bila za Poljančevega Jožeta, to bi bil parček!«

»Bog vé, če bi ga hotela,« pristavi volar Andrej. »Ona je edinka, in sega jako visoko.«

Andrej tudi položi žlico na mizo in zapoje tiho:

Oj, ne jemlji si jedinke, če bi bila v srebru!
Mamica edinko svojo kot ogenj neguje,
Za kraljico si jedinko svojo le vzgojuje . . .

»He-he, naj vam povem na uho? Katica je že večkrat pogledovala za Poljančevim Jožetom,« pripoveduje Meta skrivnostno. »Začetkom je celo mislila, da Poljančev Jože zaradi nje tolikrat prihaja na Polževino . . .«

»Kako-li ti vse veš?«

»I, kako? Jernejčeva Anka mi je zaupno povedala. In ona je najboljša prijateljica naše Katicice, kakor veš.«

»Kar ti kdo zaupno pove, to moraš vse izblebetati, kajpada!« jo draži veliki hlapec.

»Nič ne izblebetam . . . Samo to rečem, da bi bila Katica boljša nevesta, kakor pa Rezika. In jaz ji nič ne zamerim, ako je Katica jezna na Reziko, prav nič, da veš!« se jezi Metka, vrže žlico na mizo in odhiti v kuhinjo.

»Čarovnica!« sikne veliki hlapec za njo.

»Sumljivo je zlasti,« prične stara Neža, »kar mi je pripovedovala Poljančeva Micka. Jože je dobil, še predno je bil denar ukraden, neko pismo, ki ga svari pred Reziko — tatico. Micka je sama prebrala pismo. Našla ga je v koledarju.«

»Glejte, glejte, kaj se vse izvè,« mrmra volar. »Dobro bi bilo zvedeti, kdo je pisal to pismo. Rezika gotovo ne.«

»Po pošti ga je dobil.«

»Kdo pa se je podpisal?«

»Nihče. Zapisano je bilo spodaj: To ti sporoča dobromisleča oseba.«

»Pretèta skrivna pisma! Koliko srečnih zakonov so že razdrila!« se jezi veliki hlapec.

Nekaj se zgane za pečjo. Ves čas je tam ležal stari Mihej. Bil je dobra, poštena duša. Celih 50 let je že služil kot hlapec na Polževini, a končno so mu opešale moči. Vendar

POZOR VOLIVCI!

Čujemo, da nameravajo nasprotniki S. L. S. tik pred volitvijo razširjati razne lažje o kandidatih »Slovenske Ljudske Stranke.« To so tudi pri zadnjih volitvah delali. **Ne verjeme nasprotnikom nič in brezpogojno volite kandidate »Slovenske Ljudske Stranke!«** Z vsakim obrekovalcem pa bomo po volitvi krepko obračunali.

ga iz usmiljenja trpi Polževka na svojem domu.

Star je že bil, Zlasti od onega dne, ko se je pripetila sramota na Polževini, se je staral bolj in bolj. Smilila se mu je uboga Rezika nevesta. Ni imel več slasti do jedi, spal je čisto malo.

Že od takrat, ko je umrl stari Polž, je čutil, da ni vse na Polževini tako, kakor bi moralo biti. Zlasti napuhnjena in svojeglava Katica mu ni ugajala. Zalostna usoda ponižne, krotke Rezike pa ga je oropala zadnjih moči. On je bil takorekoč njen varuh. Po njegovi priprošnji je prišla uboga sirota na Polževino. Pod njegovim skrbnim varstvom je vzrasla v pošteno, lepo devico. Kaj čuda torej, da je ljubil stari Mihej Reziko bolj, kakor punčico svojega očesa? In naenkrat — tolika sramota!

Sklonil se je Mihej pokonci za pečjo. Kri mu je šinila v uvela lica, ko je slišal zadnji pogovor med posli. Mišice na rokah so se mu skrčile . . .

Zlezel je izza peči in se je približal mizi . . .

»Tako vam pravim, tako — udaril je stavec ob mizo, da so zašklepetala okna — vaš govor je sramota. Tako! . . . Če ni ukradel denarja satan, tako, ga je ukradel tisti . . . tako . . . ki je kokodajskal, predno je kokoš znesla jajce. Tako, tako . . . Ni ga ukradla Rezika. Pismo mora priti pred sodnijo . . . tako . . . Zve naj se, kdo je pisal pismo Jožetu . . . Tako vam pravim: kdor je tisto pismo pisal, on je lump! . . . lump!«

»Pojdi, Mihej, bodi pameten!« prosi Meta, ki je na starčevo vpitje prihitela iz kuhinje. »Ti nam vendar ne napraviš te sramote, da bi nas vse spravil pred sodišče. Jaz nisem rekla, da bi bila Rezika . . .«

»Taka si torej, ti lisica zvita! Prej obrekuješ . . . tako . . . in zdaj nočeš ničesar vedeti. Zaradi zavisti . . . tako . . . je morala revica v ječo . . .«

»Kdo pa bi sicer ukradel denar? Saj ni bil nihče drugi doma, samo Rezika,« ugovarja starcu stara Neža.

»Ti torej tudi misliš . . . in z drugimi obrekuješ. Tako pravim . . . če sem stal pri orehu in sem grabil travo . . . in pride domača hčerka z materjo . . . in tako . . . in prosí hčerka mater za ključ, ker je mašne bukvice pozabila v izbi . . . in gre potem hčerka s ključem nazaj — — ali je bila potemtakem Rezika sama doma? . . .«

»Mihej, Mihej,« ga svari veliki hlapec, vendar ne boš obsodil domače . . .«

»Tako . . . nič ne rečem sedaj, pač pa če bo treba, bom govoril . . . pa če grem potem tudi beračit. Rezika je nedolžna . . . tako! . . . Lahko noč!«

Globoko so učinkovale te starčeve besede. Nihče ni znil besedice. In v duši je vsakomur živela misel: morebiti je Rezika res nedolžna.

(Konec prihodnj.)

Razgled po domovini.

Katoliški možje na krov! Liberalci so se z vso silo vrgli na volivni okraj ljubljanske okolice, kjer kandidira naš neumorno delavni voditelj S. L. S., mnogozaslužni dr. Ivan Šusteršič. Njegove zasluge za kmečki in delavski stan so vsem znane. Nikogar se liberalci bolj ne boje, kakor dr. Šusteršiča, zato so se tudi z vso silo vrgli nanj. Postavili so mu protikandidata v osebi nadutega šentviškega liberalnega učitelja Žirovnika. In za tega možica, ki se v zmožnostih niti od daleč primerjati ne more našemu dičnemu voditelju dr. Šusteršiču se pehajo liberalci na vseh straneh. Po Šiški dela zanj društvo »Vodnik«, v okolici Šmarja se poti krivonosni Ogorelčev ata iz Skofelje in razni liberalni učitelji. Zato opozarjamo vse zavedne možje in fante-volvivce, naj se ne dajo omajati po raznih liberalnih sleparijih, ki se vam na vse mogoče načine laskajo, lažejo in obrekujejo. Žirovnik je strasten liberalcelec. Ljubljanski Hribar, najhujši nasprotnik kmetov ga je pregovoril, da kandidira. V slučaju izvolitve bo moral delati za razporoko, za katero se baje posebno ogreva, za svobodno šolo, to je za odstranjenje verouka iz šol in za ločitev cerkve od države po francoskem vzoru. To vse je program liberalne stranke. Žirovnik pa je kandidat te stranke, ki ga v »Narodu« priporoča. Zato bo vsak pošten kristjan, komur je mar krščanska družina, krščanska vzgoja otrok, 14. maja zapisal na svojo glasovnico: dr. Ivan Šusteršič, advokat v Ljubljani, Žirovnik naj ostane le doma v Št. Vidu, za Dunaj on itak ni.

Živinski potni listi za konje, osle in mule na Kranjskem. Jednako, kakor je že prej bilo odrejeno na Štajerskem in Koroškem, zakazala je tudi deželna vlada za Kranjsko, da morajo imeti od 1. maja 1907 začenši tudi kopitarji (konji, osli in mule), ki se ženo na semnje ali dražbe, s seboj živinske potne liste. — Za izdajanje teh živinskih potnih listov veljajo vsi predpisi § 8. občnega zakona o živinskih kugah z dné 29. februarja 1880. leta, držav. zak. št. 35, izdanega izvršitvenega ukaza z dné 12. aprila 1880. leta, drž. zak. št. 51. — Prestopki kaznovali so bodo po zakonu z dné 24. maja 1882. leta, držav. zak. št. 51.

Zgradba cerkve na Viču napreduje precej naglo. Zvonik je dograjen 12 m visoko, cerkveni zid 7 m. Cerkev bo do zime pod streho.

Prevzvišeni gospod knezoškof se je vrnil večeraj z vizitacije in birmovanja v kranjski dekaniji. Birmancev je bilo v posameznih župnijah: Mavčiče 54, Kranj 348, Besnica 63, Tržič 411, Kovor 86, Križe 136, Duplje 67, Goriče 74, Trstenik 75, Predoslje 151, Št. Jur 333, Velesovo 88, Senturška gora 55, Predvor 165, Kokra 65, Smednik 211, Zapoge 29.

Osebna vest. Pred enim tednom je gospod dr. Feliks Kovačič, odvetniški koncipient v Gorici, napravil na c. kr. višji deželni sodniji v Trstu odvetniški izpit. Rodoljubnemu goriškemu rojaku srčno častitamo!

Hrvaško-slovenska slavnost. Hrvaško in slovensko učiteljstvo odkrije o Binkoštih na Vinici spominsko ploščo hrvaškemu pisatelju in učitelju Ljud. Tomšiču, ki je bil rojen na Vinici.

Odlikovanje. Vojaški superior v Inomstu msgr. Ivan Kloobos je odlikovan z viteškim križcem Franc Jožefovega reda.

Župnik Plevanič, ki je bil 1. nedeljo v postu rahlo od kapi zadet in se je zdravil v bolnici usmiljenih bratov v Kandiji, se je v soboto (27. aprila) precej ozdravljen in okre-

čan povrnil na svojo službo v Sotesko. Ta novica bo gotovo razveselila njegove mnogoštevilne prijatelje in častivce, ki mu želijo še dokaj let v aktiviteti.

Deset zapovedi socialistov. 1. Sovraži Boga! 2. Preklinjaj ime Boga! 3. Oskrunjaj dan božji! 4. Zaničuj očeta in mater! 5. Ubijaj ljudi brez vse vesti! 6. Prešestvuj po svoji volji! 7. Kradi, kjer moreš! 8. Vsakega imej za norca; 9. Poželjui katerokoli bližnjega ženo! 10. Sejaj upor in ljudsko vstajo!

Grda hinavščina liberalnih učiteljev. V zadnji številki »Učiteljski Tovariš« se jezi nek liberalni učitelj nad pisavo naših časopisov sedaj v volivnem času. Pravijo, da so naši listi podivjali. Liberalna gospoda vendar prebira prav marljivo »Slov. Narod«, ki je najbolj ostudno pisan in ne najde besede, da bi obsodila to skrajno podlo in surovo pisavo. V vseh naših listih celega sveta ne najdete toliko psovka, kot v eni sami številki »Naroda«. Liberalce primite za ušesa radi njih ostudnega pisarjenja poleg teh pa še sebe. Saj ravno »Učiteljski Tovariš« v tem oziru tekmuje zadnji čas z »Narodom«. Dokler nimate grajalne besede za »Slov. Narod«, toliko časa nimate pravice kritikovati in obsojati katoliško časopisje.

Cenjene naročnike »Domoljuba« prosimo, naj nam oprostite, ker smo morali marsikaj odložiti za to številko, ki je zadnja pred volitvami. Po volitvah bomo podajali bravcem zopet najrazličnejšega berila.

Opozarjamo na današnji članek »Ali pojdemo volit? Preberite ga pazno sami in dajte ga tudi prijateljem svojim, ki so volivci, zlasti pa omahljivcem. Pojdimo vsi do zadnjega moža na volišče za naše kandidate in zмага bo na vsej črti naša.

In tudi ti? tako morajo vsklikniti liberalci po zadnji žalostni novici, ki so jo prejeli doli od bisera Kranjske dežele, on našega divnega Bleda. Bile so ondi občinske volitve. V tej skoro bi rekli edini občini gorenjski so vladali do sedaj liberalni mogotci, a tudi tu jim je pretečeni teden odklenkalo. Dobilni smo to-le poročilo: Občinske volitve so se izvršile s polnim porazom Peternelj-Pretnarjeve liberalne klike. V vseh treh podobnih in v tretjem razredu izvoljeni so z velikansko večino možje S. L. S. V II. in I. razredu so prodrli kompromisni kandidati združene opozicije. Živel zavedni volivci!

Telovadni odsek »Slovenske prščanske socialne zveze« v Ljubljani in telovadni odsek Blaž Potočnikove čitalnice v Št. Vidu nad Ljubljano priredita v nedeljo, dne 26. maja t. l. ob 5. uri popoldne v veliki dvorani hotela »Union« javno telovadbo s sledečim vspremem: 1. Rajalni nastop. 2. Proste vaje. 3. Orodna telovadba z enkratno menjavo orodja. 4. Orodna telovadba vaditeljskega zbora. 5. Skupine vaditeljskega zbora. 6. Alegorična skupina. 7. Odhod. — Zjutraj istega dne se vrši občni zbor ljubljanskega odseka; zvečer po javni telovadbi pa prirede telovadci v veliki »Unionovi« dvorani veselico. Podrobneje o prvi javni telovadbi naših telovadcev bomo še poročali. Za danes samo opozarjamo na njo zlasti naše organizacije. Sodeč po neumornih pripravah telovadcev za ta dan smemo upati, da bo lep dan. Opozarjamo že sedaj naša bratska društva v okolici, kakor tudi naše somišljenike na to veselico. To bo namreč prvi javni nastop naših mladih telo-

vadcev. Pohitimo ta dan v Ljubljano, da napolnimo dvorano »Uniona«.

Liberalci in laži. Liberalci so sklenili, da bodo proti našim kandidatom pričeli zadnje dni pred volitvami z lažmi in obrekovanjem. To so kar očitno povedali v »Narodu«. Zato opozarjamo somišljenike, naj nikar ne verujejo liberalnim sleparjem. Če je pa laž vendarle predebela, naj se pa sporoči kandidatu in pa tudi priče, ki so jo slišale, da se bode obrekovalec zasledoval sodnijskim potom. Sploh pa se ravnajmo po geslu: Liberalcu nobene vere.

V posnemo. Kjerkoli vladajo liberalci, povsod gre vse narobe. Pod liberalno vlado se preganja kruto vse, kar je poštenega in pravičnega, nasprotno pa se hvali nepoštenost in lumparija. Lepe dokaze nam podaja francoska dežela, kjer vladajo framasoni. Kake krivice se gode francoskim katoličanom pod liberalno vlado je vsem znano, saj smo že opetovano pojasnjevali francoske razmere. Tudi na Španskem so vladali nekaj časa liberalci, a je šlo vse navskriž. Že so začeli misliti na to, da prično z zatiranjem samostanov in z razporoko. A vrezali so se pošteno. Pri volitvah pred par tedni so se vzdignili španski katoličani kot en mož in porazili liberalce popolnoma. Njihova stranka, ki je štela 240 poslancev, jih je rešila z največjo težavo samo 74. — Slovenski možje, najugodnejša prilika je za vas prihodnji teden, 14. maj, da strete tudi vi za vedno liberalizem v prah. Vsi, ki kandidirajo na liberalni program, pa naj se že pišejo: Žirovnik, ali Dekleva, ali Gruden, Čop, Sršen ali pa tudi Penca, naj obleže 14. na tleh tako trdno, da ne bodo vstali nikdar več. V terek naj stori vsakdo svojo dolžnost, in 14. maja je dobra volitev najvažnejša dolžnost za vsakega volivca, potem se nam ne bo bati, da bi nastale pri nas žalostne francoske razmere, katerih se liberalci že silno vesele in katere nam po »Narodu« vedno obetajo.

Ljubljanski župan Ivan Hribar kandidira v Ljubljani za poslanca, K plači 60.000 kron, katere zasluži na leto, bi rad pridelal še nekaj tolarjev. Gre mu precej trda, ker ga Ljubljancje le predobro poznajo. Za Hribarja se pehajo v prvi vrsti njegovi občinski svetniki med njimi mesar Kozak, znani Turk ali Bolčev Pepe, in pa izkuhar Bergant. Česar pa ti ne store, pa skuša Hribar sam doprinesiti. Hvali se na vse načine po »Narodu«. Prejšnji teden so ga njegovi zopet izvolili za župana za nadaljnjo triletno dobo. To priliko je zopet posabil širokoustni Hribar, da je agitiral zase in na prav neroden način vihtel sam sebi kadilnico. Mi pa pravimo z znanim slovenskim pregovorom, ki naj si ga Hribar zapiše za svoja ušesa: Lastna hvala se pod mizo valja.

Osebne premembe v ljubljanski škofiji. Kanonično sta bila umeščena častita gg.: Frančišek Pešec, dozdej župnik na Robu, na župnijo Krka; Tomaž Zabukovec, dozdej kaplan na Blokah; na župnijo Rob. — Premeščen je g. kaplan Jožef Podlipnik s Krke kot župni upravitelj na Sela pri Šumbergu. Nameščen pa je g. Matej Sušelj kot kaplan na Blokah. Umeščen je bil na župnijo Sostro pri Ljubljani č. g. Janez Molj, ki se je že naselil pretečeni teden med svojimi župljani.

Novo znamenje. S 1. junijem 1907 stopijo v promet poštne znamke po 12 vinarjev, katere so vijoličaste barve in imajo jednako podobo, kakor znamke po 10 do 30 vinarjev, ki so sedaj že v prometu. To novo vrsto znamk rabilo se bode osobito za frankovanje tovornih in denarnih pisem. Od omenjenega

dne dobijo se pri vseh poštinih uradih in prodajalci poštinih vrednotnic.

Volivcem. Še nekaj dni vas loči od 14. maja. Važen je ta dan za celo Avstrijo, ker odločilo se bo, ali bodo imele večino v zbornici katoliške ali pa brezverske stranke. Če se to zadnje zgodi, doživeli bomo v kratkem pravi verski boj, kakršen je na Francoskem. Tudi na Kranjskem se bo bil 14. maja hud boj med S. L. S. na eni in med liberalno in socialistično na drugi strani. Od vas, volivci, je odvisno, kako bo končan ta boj. Če storite vsi svojo dolžnost, je zmaga na celi črti zagotovljena. Če pa vsled vaše malomarnosti zmaga kak liberalec ali socialist, potem pa nikar ne tožite, če se vname hud verski boj, če se bodo zapirale cerkve in preganjali duhovni. — Tedaj vsi na volišče! Nasprotniki psujejo zahrbtno, kar se da, da bi vas odvrnili od volitve, dočim se jih bodo sami polnoštevilno udeležili. Vsi naj pridejo na volišče tudi v tistih občinah, kjer so sami naši naši pristaši, da premagajo njihovi glasovi nasprotnike po drugih liberalnih občinah. — En dan naj vsak žrtvuje za tako vazno stvar, kakršna so ravno te volitve. Saj poslanci na Dunaju delajo cesarske postave. Od njih je odvisno, če so te dobre ali slabe, koristne ali škodljive. — Liberalci in takozvani „neodvisni“ kandidati, ki so brez izjeme ali pristni liberalci ali pa v rokah liberalcev, ki se ne upajo sami nastopiti, ker vedo, da je „liberalec“ prišel povsod na kmetih ob kredit, ne bodo delali dobrih postav, saj se ne zmejnijo ne za Boga, ne za vero in Cerkev. —

Pazite na izkaznice in prinesite jih s seboj na volišče. Brez teh ne more nikdo voliti. Na glasovnico zapišite razločno ime kandidata in ne dajte ne glasovnice in ne izkaznice nikomur iz rok. — Liberalni agitatorji bodo letali od hiše do hiše, da vas premotijo. Vsakemu vsitjivcu pokazite vrata, naj si bo za pristen liberalec ali pa „neodvisnež.“ — Se enkrat: Nobeno delo naj vas ne odvraca 14. maja od volitve. Ta dan je volitev za vsakega državljana volilca najvažnejše delo. Če se bote prav gotovo ravnali, cenjeni volivci, po teh navodilih, bomo sijajno zmagali in prihodnji „Domoljub“ vam bo že poročal natančno o tem. Z Bogom za ljudstvo!

V domovino se je povrnil pred tednom milostni gospod Ivan Stariha, škof iz Amerike.

200letnica posvečenja ljubljanske stolnice se je pričela na Vnebohod Gospodov. V celi osmini se bo obhajala korarska sv. maša ob četrtno 10. uro slovesno z leviti.

Zupnijski izpit v Mariboru so napravili sledeči gg. kaplani: Ferdinand Pšunder, Ptuj; Bolkovič Anton, Kapele; Goričan Ivan, Sv. Peter pri Radgoni; Kociper Rudolf, Dramlje;

Umrli je dne 27. aprila v Zavrčcu pri Idriji gospa Marija Bezeljak, trgovčeva soproga in mati naučiteljca Ivana Bezeljak, v 53. letu starosti. Rajnica je bila vzorna gospodinja ter najboljša soproga in mati. Pri raznih dobrodelnih društvih in revežih je mnogo storila njena desnica, česar ni vedela levica. Bila je splošno priljubljena, kar je pokazal pogreb, dasi je bilo vreme skrajno neugodno. Marsikatero oko se je porosilo za drago pokojnico. Sveti blagi duši večna luč!

Slovenska narodna igra na Dunaju. Slovensko katoliško izobraževalno društvo »Straža« na Dunaju priredi dne 12. t. m. v »Češkem narodnem domu«, XV. Turngasse 9, narodno igro »Deseti brat« s sodelovanjem

slovenskega katoliškega akademičnega društva »Danice«. Vabljeni so vsi dunajski Slovani kar najvljudneje. Začetek točno ob pol 7. uri. Blagajna se odpre ob 5. uri. Vstopnice se dobijo v »Danici«, VIII. Langegasse št. 16, prtiličje.

d Tečaj za pridelovanje krme na Grmu. Pridelovanje obilne in dobre krme, to je danes glavna zahteva našega kmetijstva in najvažnejši pogoj, ako hočemo povzdigniti našo živinorejo. V tem po gledu je pa še mnogo storiti. Po njivah je treba pridelovanje krme razširiti in zboljšati s setvijo detelj in trav, v pripravnih legah je pa napravljati nove travnike s setvijo dobrih trav in detelj. Lep izgled o tem nam daje kmetijska šola na Grmu, ki je na svojem posestvu tako pomnožila pridelovanje krme, da prideluje sedaj še enkrat toliko krme, kakor prej, in da je vredno pogledati njene nove travnike in deteljišča. Prav v ta namen, da se gospodarji ogledajo pridelovanje krme na Grmu in da se pri tej priliki seznanijo z vsemi tistimi izkušnjami, pridobljenih glede novih travnikov, priredi dne 27. in 28. maja poseben tečaj na tem zavodu. V tem tečaju se bodo gospodarji poučili, katere trave je sejati med domačo deteljo in katere trave med nemško deteljo, da se pridelki povzdignejo. Katere trave je sejati, če hočemo dobiti dober travnik itd., itd. V tem slučaju bo tudi najugodnejša prilika, da bodo gospodarji spoznavali različne trave glede njih rasti, njih lastnosti in vrednosti za setev. Prav zaradi tega, da se vse to lahko pokaže in da si gospodarji lahko ogledajo lepe uspehe na njivah in travnikih, se priredi ta tečaj dne 27. in 28. maja. Svetujemo našim gospodarjem, da se udeležijo tega poučnega tečaja in da naznanijo svojo udeležbo pri vodstvu šole na Grmu do 15. t. m. — Vnanji udeležniki dobe lahko potrebna prenočišča v Kandiji in v Novem mestu.

Iz ljubljanske okolice.

Z ljubljanskega barja. Kakor so se pozimi zajčki spravili na naša drevesa, tako so se naš polotili zdaj razni agitatorji za župana Hribarja. Najbolj brusni zanj jeziček Mokarca, vredna hčerka Perucijeva. Gleda naj le, da ne bo svojega očeta posnemala v smrti, ker ga tako zvesto posnema v življenju. Pred kratkim jo je Bog že malo potopal, pa se to lahko še ponovi. Ostudno je, kako ta ženska laže. Pripoveduje, da je prišel Salezijanec prosit sam dr. Susteršič, da bi glasovali za Kregarja. A ti so mu odgovorili, kaj ste pa vi za nas stori, da bi šli mi volit Kregarja? Župan pa nam je dal 6000 goldinarjev za cerkev, zato bomo mi volili Hribarja. — Ko bi Salezijanci zidali s Hribarjevo podporo cerkev, potem bi gotovo stala o svetem Nikol. Zato pa bodo prišli Salezijanci na Barje volit Ivan Kregarja ne pa župana Hribarja, ki jim še vodovoda ni hotel speljati do Rakovnika, akoravno bi to bila mestna dolžnost, ampak si ga bodo morali na lastne stroške sami napraviti. Potem tudi farba, da bodo dobili zastoj umetna gnojila, če bodo volili Hribarja. Ali misli, da ima res kakšne tepce pred seboj, da ji bomo take oslarije verjeli. To zna lahko svojemu Jakatu praviti, ne pa nam. Zakaj pa do sedaj še ni nič dal, ko smo ravno tako potrebovali, kot bomo zana-prej. Res se bo pa župan hvaležnega skazal Mokarju, da bo imel tudi zanaprej za drag denar, pa ne za županov, za naš davkoplavevalec denar, voziti šuto pomešano s polovico blata. Če bi kdo drugi to delal, bi ga zapodili. Mekar pa sme, ker je agitator Hribarjev. Kaj ne, roka roko umije. Zato volite župana vi, ni pa bomo volili Ivana Kregarja, da bo zamogel tudi na Dunaju povedati, kako nam naš magistrat podpore deli, katere je pri vladi iz-

prosil naš dr. Susteršič. Drugi agitator je naš učitelj Černagoj. Lepo je, da je županu hvaležen, ker mu on tako na roke gre. Pri šoli je šolski vrt. Vsak vidi, kako je s tem vrtom, samo župan tega ne vidi. Namesto, da bi že rastlo na vrtu razno drevje, da bi se otroci naučili cepiti in bi potem za življenje kaj imeli, raste pa na vrtu en par črvivih prtilikavcev, potem pa kar potrebuje učitelj za dom: krompir, solata, špinača itd. Namesto, da bi za uporabo vrta plačal najemnico, vleče pa za vrt posebno nagrado. Ni čuda, če je vnet on za župana, mi pa nismo, ker od njega nimamo nič. Ja, nasprotno. — Koliko škode nam je naredil letos zajec. In kdo je najemnik lova, ki tako zvesto čuva zajca, da nam leto za letom škodo dela? To je: Ivan Hribar, župan ljubljanski. Tako skrbi za nas, uboge barjane. Kar nam voda ne pokonča, to nam uniči zajec. Zato naj gre rajši Černagoj z županom zajce lovit, da nam škode ne bodo delali, nas volivce pa naj pri miru pusti. Po ilovci se omlaša kot tretji glavni agitator znani Tiček. Leta in leta smo prosili, da bi nam magistrat cesto posul, pa bilo je vse zastoj. Zda, ko so volitve tu, so se našega pota brez prošnji spomnili in pripeljali nekaj trug šute, po volitvah obljubuje pa Tiček, bodo pa še druga pota posuli. O Tiček, farбай koga drugega, nas ne boš. To je le pesek v oči, ne pa za naše zanemarjene pota.

Gorenjske novice.

Iz kranjskega okraja.

g Okrajna bolniška blagajna v Kranju prav ljubeznivo ravna s svojimi zavarovanci. To ljubeznivost in skrb je čutil tudi Jošt Trebar iz Stražišča. Bil je kot delavec pri L. Madajcu v Stražišču 18 let član okrajne bolniške blagajne v Kranju. Pred Novim letom je zbolel in dobival boleznino 6 tednov — v sedmem tednu pa se mu je ustavila podpora, češ, da od 31. jan. t. l. ni več član bolniške blagajne, da ga je gospodar izbrisal. Delavec se je proti takemu postopanju okraj. bolniške blagajne, katere načelnik je R. Kokalj, pritožil na razsodišče. To pa je potrdilo sklep načelnikstva, da se bolnemu delavu ustavi nadaljna podpora, in odbilo priziv Jošta Trebar s pripombo, da proti temu sklepu ni priziva. Tako sta pokazal svojo ljubezen in skrb do bolnega in starega delavca liberalni načelnik bolniške blagajne R. Kokalj in prijatelj delavcev, socialni demokrat I. Lampret, tiskar v Kranju, kot načelnik razsodišča. Oba sta v svoje pregoreči ljubezni do delavcev pozabila na postavna določila, da med boleznijo delavec ne preneha biti član bolniške blagajne in da mu tudi v slučaju, če ga gospodar odglasi, bolniška blagajna ne more odtegniti podpore, katero mu je dolžna plačevati vso postavno dolženo dobo. Prazen je izgovor, da se mu odreka podpora, češ, da ni več član bolniške blagajne. Mož, ki je bil delavec pri istej hiši skoro 50 let in ki je 18 let plačeval redno svoje doneske v bolniško blagajno, je moral na smrtni postelji skušati, kakšno srce imajo nekateri ljudje do revnega delavca. Rešila je smrt starčka pri 80. letih zemeljskih težav. predno je dočakal, da se reši njegova pritožba zoper nepostavno postopanje okrajne bolniške blagajne v Kranju. Jasno je, da žena tudi ni mogla dobiti pogrebne za svojim možem. Omeniti pa je še, da je umrl delavec pri zadnji volitvi v bolniško blagajno moral voliti sedanje načelstvo, ki je na tak način pokazalo svojo hvaležnost.

g Iz Sorice. Po naših planinah že pojo divji petelini in ruševci; 1. junija bo pa zapel naš novi poštni rog. S tem dnevom začne namreč poslovati novi poštni urad v Sorici. Poštarij je imenovan domačin gosp. Lovro Pintar iz Sp. Sorice 20. Pošta bo imela dosti prometa, ker soriški drvarji gredo širom sveta. Ravno zdaj se odpravljajo: eni v Galicijo, drugi na Koroško, tretji v »spodnje kraje«. Nekateri so šli pred sv. Jurijem celo čez »lužo« v ameriške gozde. Par fantinov bo pa šlo na Vestfalsko »pod zemljo«, kjer dela že več Soričanov. Tako se nam čez poletje Sorica precej sprazni; na zimo jo pa pritisnejo domov in cerkev je takrat celo premajhna. Zato bi jo radi razširili; pa ne tako, kakor so naredili Šebreljenci tam na Tolminskem. Pa kaj bi pravil, saj menda veste za tisto povest, kako so prišli ob svoje kožuhe. Mi mislimo malo drugače, pa o tem drugič kaj več.

g Škofjeleške novice. Na dan sv. Jurija je umrl od kapi zadet Jakob Dolinar, gostilničar v Loki. Rajnik je bil strasten liberalce in »Narodovec«. Bog bodi milostljiv njegovi duši! — Najbolj zveden kozjerejec v naši občini je gotovo Tomaž Oblak, ki je pred tednom gnal brejo kozo dve uri daleč, k nekemu drugemu kozjerejcu, a imel je smolo. Ponoči mu je koza vrgla mladiča. Drugi dan je gnal kozo domov, mladiča pa je nesel. Mladič se dobro počuti. — Volivni shod v nedeljo, dne 21. aprila se je prav dobro obnesel. Velika dvorana katoliškega izobraževalnega društva je bila polna naših volivcev. Čast možem, ki so se v tako obilnem številu odzvali vabilu na shod. Na shodu sta govorila naš kandidat Fr. Demšar in Evgen Jarc, profesor v Kranju. Soglasno je bila sprejeta kandidatura Demšarjeva. Zato pa Ločani, 14. maja brez izjeme vsi na volišče za Demšarja. Protikandidata pri nas ne bo. Čeravno je dosti liberalcev, pa se ne upajo pokazati se v pravi luči.

g Drobčinice iz Smednika. Dne 26. aprila so dospeli v našo faro prevzvišeni knezoškof. Vitki, mnogi po 32 m visoki mlaji, mnogobrojni pozdravi, venci, vse je pričalo, da naše ljudstvo ljubi in spoštuje svojega nadpastirja. Pri sprejemu jih je pozdravil zastopnik občine, gasilno društvo in obe Marijini družbi. V imenu šolske mladine jih je nagovorila v ljubkih in nežnih verzih hčerka g. naučitelja, Milka. — V soboto so knezoškof obiskali Trboje, tam maševali in šli v šolo, potem so si ogledali podružnice Moše, Valburga, Zbilje, Zgornje in Spodnje Pirnce. V šoli so bili tudi v Zg. Pirničah in seveda tudi doma. V nedeljo so podelili zakrament sv. birne 206 otrokom iz domače fare, popoldan pa sprejeli v Marijino družbo 28 deklet, tako, da šteje zdaj dekleška Marijina družba 213 članic. — Pred birno so možje in fantje postavljali mlaje, dekleta pletle vence s takim veseljem, da zaslužijo odkrito pohvalo. — Smrt letos precej kruto gospodarji. Dozdaj imamo 40 mrličev, lansko celo leto 58. — Za cerkev v Trbojah dela g. Puc nov veliki oltar. Nov križev pot in prenovljena stranska oltarja precej lepšata ondotno cerkev. Srčna želja vaščanov je, da bi kmalu dobili tudi svojega dušnega pastirja. — Volivcev ima naša občina 323. Za nasprotnega kandidata še ne vemo, in ga tudi ne pogrešamo. — Pri veselici, ki jo je priredila Marijina družba, so bili poslušavci precej zadovoljni z igravci, igravci pa ne posebno s poslušavci, ker je bila udeležba — bolj srednja. — Prav dobro pa se nam je obnesel roditeljski večer, prvi v kranjskem okraju. — Dvojezični občinski pečat smo zamenjali s samoslovenskim. Iz gorenjske prestolice pa še vedno dobivamo dopise s pečatom: K. k. Bezirksgericht in Krainburg. Jedet no!

g Iz Kranja. Kako se pri nas skrbi za delavce in njihovo zdravje, si se lahko prepričal, če si kdaj hodil opoldne mimo naših večjih obrtnih podjetij. Letos je bila precej huda zima in človek si je zaželel gorke sobe. Toda delavci v Kranju so morali letos prestati veliko mraza. Že v delavnicah samih, v tovarnah ali mlinih je bilo mraza dovolj, in komaj je čakal delavec, da dobi opoldne gorke hrane, da si ogleje otrpli život. A glej, opoldne prineso od doma kosilo po pol ure daleč, torej se je že med potjo shladilo in to je moral delavec zavžiti na prostem, v najhujšem mrazu. Dotična podjetja ne oskrbe delavcem niti ene sobe, da bi tam mogli na gorkem zavživati hrano. Pač jasen dokaz, kako skrbe v naprednem Kranju napredni ljudje za delavske moči! Teh imajo seveda vedno preveč na izbiro, zato pa postopajo tako brezobzirno z njimi, če tudi jim leto za letom pomagajo pridobivati na tisoče in tisoče dobička v njihovih podjetjih.

g Duplje. Pri zadnji občinski seji se je sklenilo enoglasno, da bodemo volili g. Pogčnika, posestnika in deželnega poslanca na Podnartu. — Poročil se je Jakob Ilkauc z Marijo Černivc. Toda čuden slučaj. Ženin je imel na dan poroke soseda na mrtvaškem odru, nevesta pa tudi, in sicer Jakob Rakovca, 74 let star fant, posestnik in vnet čebelar. Bil je svoj čas tudi vojak topničar. Iz vojaških let je vedel mogo povedati. Tudi je veliko bral, posebno je vedel veliko povedati iz zgodb sv. pisma starega veka. Rekli so mu vremenski prerok, ker je vedno pravil kako bode vreme; seveda ga je velikokrat goljufalo. Predlanskim se je tudi udeležil romanja v Loreto. Bil je blaga duša. Naj v miru počiva!

Iz kamniškega okraja.

g V Dobu v prostorih g. župana Boštjana Zarnik se vrši v nedeljo popoldan 12. t. m. volivni shod. Poročal bo prof. dr. Jan. Ev. Krek, kandidat Slovenske Ljudske Stranke za kamniški okraj. Volivci iz občin Dob, Vir, Krtina in Rače pa tudi od drugod, pridite v obilnem številu, da boste čuli, v katerem taboru biva sreča našega ljudstva!

g Društvena slovesnost v Domžalah. Iz Domžal se nam piše: Pomenljiv, slovesen dan je imelo tukajšnje katoliško izobraževalno društvo v nedeljo, dne 28. aprila. Kanonik Ivan Sušnik je društvu blagoslovil novo zastavo, zares krasno delo gospe Ane Hofbauerjeve v Ljubljani. Ob tri četrt na 10. uro se je zbralo društvo korporativno na določenem prostoru. Tajnica društva Fr. Maček je v lepem nagovoru podala šopek č. g. kanoniku, častne družice so nesle zastavo in prelep trak, katerega je podarila kumica zastave, blagoslovna in dobra tovarišica gospa Uršula Jančigaj in sprevod se je pomikal v cerkev. Tu je č. g. kanonik najprej blagoslovil zastavo, potem pa je v krasnih, vznesenih besedah govoril o koristih in velikem pomenu dobrih društev za današnji čas. Zatem je sledila peta sv. maša, pri kateri je prav lepo prepeval domači cerkveni zbor. Popoldne ob pol 4. uri pa je društvo svoje prijatelje zopet zbralo na prostoru teatarskega mojstra g. Fr. Ravnikarja. Priredilo je prav lepo veselico. Sodelovala je zopet vrla domžalska godba, ki je s priznano dovršenostjo izvajala tri lepe točke. Tudi društveni pevski zbor se je prav dobro obnesel. Izredno je ugajal »Zauber France«, tako s petjem, kakor z vsem svojim nastopom. Igra »Vestalka« pa nam je sijajno pokazala, kako sposobne igralne moči šteje to društvo v svoji sredi. Prav vse igralke brez razločka so na-

stopale — vsaka svoji vlogi primerno — tako pogumno in preiščeno, da si se jim moral čuditi. Čast vsem! Tudi občinstva je bilo navzlic slabemu vremenu nepričakovano veliko pri veselici. O novi društveni zastavi pa naj se vresničuje napis, ki se blesti na njej: »K ljubezni, bratstvu, slogi, zastava, ti nas vodi!«

g Iz Kamnika. Ker jaz ne čitam listov »Narodovega« kalibra, zvedel sem le slučajno, da me neki puhloglavec v istem od 29. marca dolži, da jaz napadam gg. uradnike v »Domoljubu« ter izjva, da se le potem, ko me je neki g. uradnik enkrat trdo prijel, so nehali napadi. Dotičnemu »Narodovemu« dopisunu odgovarjam samo to-le: »Dokler mi ne dokaže, da sem jaz z temi napadi le v najmanjši zvezi, ali sploh se kedaj v »Domoljubu« — izvzemši predležeče — kaj pisal, ga imenujem podlega obrekovalca in nesramnega lažnika. V čast gospodu Ahlinu pa povem, da me ni prijel »trdo«, marveč vprašal me je neko nedeljo na glavnem trgu v Kamniku vljučno, je li res, da so napadi na nekaj oseb v »Domoljubu« po meni inspirirani. Pod častno besedo sem mu zagotovil, da jaz nisem povzročitelj teh napadov, da napadalcev tudi ne poznam, na kar mi je gospod Ahlin tudi verjel. Ako pa je to storil samo, navidezno, pa ne vem. Moji skromni dohodki mi pač ne dopuščajo hoditi po liberalnih gostilnah špijonirat, čudim se torej, da se je »Narodov« dopisun skidal na mojo malenkost. Vedi, pokveka razkoračena, da se jaz kaj malo brigam, kaj pisariš v svoje glasilo. Ne bom se več čudil, ako me v Narodu« obdolžiš, da sem v Ljubljani »pri slonu« pokradel neko noč vse jedilno orodje. Kdor je zmožen male laži, je zmožen tudi velike. — Petar Verdnik.« (Opomba uredništva. Radi potrdimo, da Petar Verdnik ni še pisal nobenega dopisa za naš list, razun pričujočega.)

Iz Št. Vida nad Ljubljano.

g Iz Št. Vida nad Ljubljano. Neodvisni kandidat Zirovnik je postal te dni mladeniško živahen. Nekdo ga je nafarbal, da mora prodreti pri volitvi in naj bo ne vem kaj. In tako sedaj mož v svoji preprostosti in sladki nadi dela z vsemi štirimi, da bi si priboril državnozbornske poslaniške dijete. Samo za te mu je, to je jasno! Pri tem pa se poslužuje vseh sredstev; tudi hudobnih. Mož misli, da je samo g. kaplan kriv, da se kmetje posmehujejo njegovi neumnosti, in zato ga je že parkrat prav grdo napadel v »Slovenskem Narodu«. Ne vpraša: Si kriv ali ne, gre se mu samo za to, da bi našega splošno priljubljenega in vsestransko delavnega g. kaplana pred ljudstvom ob vpliv spravil in sebe proslavil. Jezi se namreč »neodvisni« gospod, da se je ljudstvo oklenilo z vso udanostjo g. kaplana, njemu pa vedno prileti po strani kaka gorka. Ampak, če si tak mož kot je g. Zirovnik skuša na ta način pridobiti simpatije, se je precej uštel. Z omenjenimi dopisi dela sicer g. kaplanu mnogo zabave, a če bi starši vedeli, kaj piše po liberalnih listih, bi gotovo ne mogli pošiljati z mirno vestjo svoje dece v varstvo njemu; saj je ob neki priliki sam priznal, da če je v šoli mesto učitelja kakšna »šemca«, so starši v skrbeh. Ali pa se bo ata Janko ženil, da je začel gledati za »fest puncami«. —

g V četrtek na shod v Dravljah! Somišljeniki S. L. S. se vljučno vabite na shod, kjer se bomo pogovorili marsikaj važnega o volitvah. Govoril bo g. dr. Lampe. Več se razvidi iz vabil.

g Fantje iz telovadnega odseka napravimo ob lepem vremenu v četrtek dopoldne izlet na Šmarno goro,

g Mladiški sestanek bode zopet prihodnjo nedeljo v dvorani »Pri Čebav«. Fantie, korajžni in pošteni, skupaj! Čim več nas je, tem lepši bode! Na zdar!

Dolenjske novice.

Iz litijskega okraja.

d Iz Zagorja. Nenadoma je umrl kovač Janez Zadobovšek, po domače Beber v Podkrajju. Omoten od žganja, je šel spat v slamo. Zjutraj so ga našli mrtvega. Sosedne je žal za njim, ker je bil dober in postrežljiv. — Nevhihta s točo je bila 2. maja popoldne. — V procesiji 1. maja je šlo 374 starih in otrok. Veselico so imeli pri Habatu. Kristan in Cankar sta jih iz Ljubljane prišla obiskat. Cobal je šel pa v Trbovlje procesijo vodit. — Dne 30. aprila zvečer se je vračal železniški delavec Jožet Metelko s košem na rami iz Zagorja proti Trbovljam. Stanoval je v stražnici št. 578. Da bi si skrajšal pot, jo krene po železniški dvotirni progi. Nasproti mu pridrdra viak in da se mu ogne, skoči v stran, a v istem trenutku mu pride za hrbtom osebni vlak proti Trbovljam. Stroj ga zagrabí in nekaj časa vleče s seboj, potem ga pahne čez nasip, kjer je takoj mrtev obležal.

d Janče. Tukajšnji cerkvenik in organist je radi premajhnih dohodkov zapustil službo. Zupljani so sedaj sklenili, da hočejo službo v toliko izboljšati, da bodo dajali poleg bire tudi še 200 kron v denarjih. Kdor torej želi prevzeti službo, jo lahko takoj nastopi. — Snega je padlo zadnje dni čez en meter. Ljudje so zelo v zadregi radi krme. Nekateri so bili primorani živino že na pašo goniti. — Divjih petelinov je tukaj mnogo, pa žal, da radi vedno neugodnega vremena nočejo stanovito »folcati«. Bil je eden pripravljen za 30. aprila, ki bi ga imel počiti g. duhovni svetnik Ivan Podboj, župnik v Toplicah, pa skazil mu je lovsko veselje zapadli sneg. Padli so letos šele samo štirje; dva izmed njih je podrl g. Strcelba iz Ljubljane. Nekateri gospodje so pa tudi »falili« in se tako prav žalostni vračali raz janskih hribov.

d Iz Javorja. Pomlad se nam le odrija in nova zima se pričena. Soboto 27. m. m. je grmelno in bliskalo; zvečer je šla točica in potem sneg. V nedeljo je snežilo kakor o Božiču in danes v ponedeljek še ni nehal in ga imamo že nad dva čevlja na debelo. Neveste sedijo v gorkih zapečkih in — čakajo. Revice so tudi tičice, ker jih je tako goljufalo!

d Sava in Št. Lambertu. V nedeljo, dne 28. aprila so imeli tu dva dobro obiskana volivna shoda gosp. poslanca Povšeta. Na obeh je razvijal program S. L. S. g. M. Moškerc iz Ljubljane. Vse se je lepo izvršilo. Ljudstvo navdušeno za S. L. S.

d V Št. Lambertu smo imeli v nedeljo, 28. aprila 1907 dva volivna shoda. Že v ponedeljek 22. aprila je hodil neki človek po Št. Lambertu in stikal, kje bi dobil prostor za shod socialnih demokratov. Najpreje je šel v obe gostilni v Št. Lambertu, toda gostilničarja že poznata te vrste osrečevalce ljudstva in sta mu pokazala vrata. Prav tako! Čast jima! Ko je tudi po drugih hišah zaman prosil prostora, ga je slednjič dobil pri nekem premogarju, ki je bil pa od tega dne mnenja, da so socialisti tudi »krščanski«. Mož pa ne razločuje socialnih demokratov od krščanskih socialcev. Tudi še ni »pogruntal«, da so socialni demokratje krščanski samo ob volitvah, zato da ne odbijejo od sebe ljudi, ki imajo še vero; ali ravno to je grda hinavščina, ne-

vredna človeka, ki se imenuje mož, da se ob volitvah kaže vernega, ko v resnici nima nobene vere. Pravi soc. demokrat je po svojem bistvu neveren. Pravi soc. demokrat taji Boga, taji dušo in večnost. — Vabil za ta shod se je raztrosilo po fari, »kakor listja in trave.« vsaj tako se je izrazil posestnik I. V. iz K. Pa vkljub temu ni bilo na shodu nič več nego 32, po drugi verziji 38 ljudi z zagorskimi mokrači vred, ki so prišli v spremstvu njega »Tintosti«, Iv. Cankarja. Kaj pa je lepega povedal kandidat Ivan Cankar? Povedal je, da se kmetom slabo godi. (To vedo kmetje sami.) Povedal je tudi, kdo je vzrok temu? Ti hudičevi farji so vzrok, je rekel. Tja pa res doslej nismo vedeli.) Te dve čedni besedi sta se ponavljali malone v vsakem stavku. (Kako lepo in duhovito!) Ti h... f... hočejo tlako in desetino nazaj pripraviti, kar na prižnici govore, je vse laž, samo zato govore, da kmeta strašijo in da kmeta odirajo; najzadnji krajar bi radi izsesali iz kmeta. (Menda se je govornik zmotil o osebi oz. stanu, ki bi rad, da bi kmet prišel na nič, to pa niso duhovni, ampak socialni demokratje.) Farji sami nimajo nobene vere, pri njih se kaže vera samo v zunanjem, mi pa imamo vero v srcu. (Vrijamemo, ampak tako globoko v srcu, da je tudi Bog ne vidi. Saj smo videli to že na shodu. Ko je poludne zvonilo, je neki B. menda zavoljo lepšega sicer molil, toda g. Cankar ni storil križa, niti ni ene besedice molil; gledal je temno v tla.) Zato pa farjem nič ne verjemite! To je torej novi evangelij, ki ga oznanjujejo mokrači. Kako bi se dalo kmetu pomagati, o tem govoriti je pa govornik — menda pozabil. Ob istem času pa je priredila Slovenska Ljudska Stranka v gostilni pri Zajcu protishod, na katerem je poročal g. Miha Moškerc iz Ljubljane. Povedal je, da je liberalna stranka škričarska stranka, ki za kmeta ni imela nikdar srca. Če bi ta stranka postavila v tem okraju kandidata, ta za nas ne bo. Druga stranka, ki se kmetom ponuja, je socialnodemokratska stranka, koje kandidat je danes v Št. Lambertu. Ta tudi ni za nas. Imenuje se sicer delavska stranka, pa je protidelavska, še bolj pa protikmečka. Da se o tem prepričamo, le pogledimo, kako mislijo socialno demokratski voditelji o kmetu in kmečkem stanu: Demokratski voditelj Bebel (»rdečkarski papež«) je govoril v nemškem državnem zboru dne 27. aprila 1894: »Mi ne moremo in nočemo majhnega posestnika rešiti.« Socialistički voditelj Šipel je govoril na vratislavskem shodu 1. 1895: »Kmetu se ne sme pomagati, za kmeta se ne smejo skleniti varnostne postave. Kmet mora priti še bolj v pomanjkanje in v bedo, takrat šele bo komaj prišel v našo armado.« Glavno nemško glasilo soc. demokratov »Vorwärts« je pisalo 6. decembra 1891: »Niti v misel nam ne pride, da bi podpirali kmete, če si hočejo ohraniti lastninsko pravico do zemlje. Žetev ne pripada kmetom, ampak vsem ljudem; lastninske pravice do zemlje nima nihče.« Kakor protikmečka, ravno tako je soc. demokratska stranka protiverska. Soc. demokratje hočejo brezversko šolo, razporoko in cerkveni rop po francoskem načinu. Bebel je dejal: »Krščanstvo in socializem sta si nasprotna, kakor ogenj in voda. Liebknecht pa se je izrazil v Hallu takole: »Jaz sem že zgodaj vero zavrgel. Jaz sem ateist (brezbožnež), ne verujem v nobenega Boga...« S protikmečko in protiversko stranko mi ne gremo. Volili bomo pristaša S. L. S. g. Franceta Povšeta, ki je že dovolj pokazal, kako zori za kmeta in si prizadeva, njegovo stanje izboljšati.« — S slava-klicem na cesarja in živio-klicem kandidatu Povšetu se je zaključil shod.

d Iz Št. Lambertu. 27. aprila smo pokopali nad 80 let staro Katro Kovačič, katero

so našli mrtvo v grmovju nad Krnico, kjer je baje ležala že kake tri tedne. Revica je hotela iz Moščenika k sorodnikom v Laze (vaške župnije), pa je neznano kako in zakaj zašla v grmovje, kjer je našla smrt. Da bi že kmalu prišlo starostno zavarovanje, potem se bo takih nesreč manj pripetilo!

d V Št. Lambertu smo imeli 1. majnik bel, 28. in 29. aprila je snežilo, da je bilo veselje. Mislili smo, da bo zopet Božič. Drugod naredijo ta dan izlet, mi pa bi morali skoraj — za peč.

d Iz Št. Lambertu. Dolga je bila zima in huda. Pa še je ne bo konec. Kajti začelo je v noči od sobote do nedelje snežiti »da capo« in danes, v ponedeljek, sneži, kakor bi se čarovnice teple v oblakih. Sneg leži že četr metra na debelo. Dobro, da drevje še nima listja, ker sicer bi bilo vse polomljeno. Slabo leto se nam obeta.

d Dolenja vas. Lepo slovesnost smo imeli v Prigoriški podružnični cerkvi na praznik varstva sv. Jožefa. Darežljive roke Prigoričanov so pripomogle, da se je dom sv. Petra znatno olepšal. Lansko leto so si omislili novo krasno zvonjenje. Letos pa smo postavili na stranska altarja prelepi sliki presv. Src Jezusa in Marije, delo češkega slikarja Maška. Denar za nje je volila pred letom umrla dekle. Pred vse tri altarje smo pa obesili prav lepe, pozlačene svetilnice, katere sta kupila dva moža domačina. Podobe na altarih so pa okrasile dekleta iz Marijine družbe. Omenjeni dan popoldne so se pripeljali ribniški g. dekan z g. kapelanom, sliki blagoslovit. Po blagoslovljenju in krasnem govoru g. dekana, so bile pete litanije presv. Srca Jezusovega, katerim je vsa cerkev odpevala ter s tem kazala svojo zadovoljnost in veselje. Bog povni vsem dobrotnikom! In sedaj pride Dolenja vas na vrsto. Dela je dovelj! Župna cerkev bi se rada lepše oblekla svojemu Gospodu v presv. Zakramentu in patronu sv. Roku. Kapela sv. Marjete in pa znamenje sredi vasi pa tudi kaj takega pričakujeta.

Iz Šmarja pod Ljubljano.

d Šusteršičev shod pri Škrjancu se je v nedeljo sijajno obnesel. Prišlo je do 1000 mož iz vseh strani šmarske župnije, v obilnem številu tudi volivci iz Lipoglava, Št. Jurja in Kopanja. Burno pozdravljen nastopi dr. Šusteršič, ki je v svojem govoru opisal dosedanje delovanje S. L. S. v državnem in deželnem zboru, označil načrte za prihodnost, posebno zavarovanje za starost, deželno zavarovalnico, odpravo notarijata in spremembo lovske postave. — Shod se je vršil mirno, ker pri toliki množici volivcev tudi deset najetih in pijanih razgrajačev ni moglo ničesar opraviti. Po jedrnatem Šusteršičevem govoru smo imeli buren, pa ob enem tudi šaljiv prizor: Lahov študent, ki po Pragi že dolgo trga hlače, se je oglasil, da hoče govoriti proti Šusteršiču. Predsednik mu dá besedo. V eni sapi priletí torej študent Ivan Lah na oder pred svoje »rojake« (doma je namreč v Trnovem na Notranjskem), zavpije: »dragi rojaki!« — toda njegov rojaki so proti njemu zrojili in spoznal je, da med temi rojaki on ne more biti za krivega preroka. Rjaki so mu iz sto grl zaklicali: »Ti ne boš nič pametnega povedal, dol ž njim!« — Vseh vrst barve so študenta spreletavale, ko je videl, da ga volivci nočejo poslušati. Moral si bo torej Ivan Lah svojo modrost prihraniti za druge kraje. Ljudje vedo, kakšne verske in politične nazore ima Lahov študent, vedo, da je on spisal za Mohorjevo družbo povest: »Uporniki«, v kateri se norčuje iz dolenjskega kmeta. Ljudje vidijo, da ta mladič nima pravega značaja, ker se po Ljubljani in drugod hlina, da je krščanski človek, doma pa kaže protiversko in liberalno

rožičke. Zato so ga ljudje dobro izplačali. Doli z odra jo je moral pobrati in le varstvu dr. Šusteršiča se ima zahvaliti, da ga ljudje niso bolj po domače prijeli. Hotel je brati nekaj iz liberalnih časopisov, pa so mu njegovi rojaki svetovali, naj rajše prime za šolske knjige, da ne bo večer študent ob očetovem kruhu. Tako je Lah dosegel troje: Sramoto sebi, zabavo volivcem in žalost starišem. — Zanimivo je tudi, da sta med Lahovim vojskovanjem Rus in Babšek pila v štacuni pogrebščino liberalne stranke v šmarnski dolini.

d Ogorelčev oče zaradi shoda niso imeli mirne noči. Zbali so se Šusteršičevega ognja in so zato poslali od škofelske požarne brambore šest fantov, med njimi svojega nadbudnega sina, da bi delali na shodu zgačo. Prišli pa so prepozno in pokazali, da imajo slabo komando, ker so prišli gasiti ogenj takrat, ko ga več ni bilo. Ogorelčev oče je imel torej s požarno brambo veliko smolo, kakor zadnjič, ko je na Igu v občinsko sejo utaknil svoj krivi nos. Ker bodo Ogorelčev oče gotovo žalostni, da gre liberalizem rakovo pot, zato naj jim bo povedano v tolažbo to-le:

Čuj torej, Ogorelčev oča,
prijatelj dober ti sporoča:
»Slep je, kdor se z liberalci ukvarja,
Šmarc z Ižancem njemu osle kaže;
liberalce, kadar zine, laže,
kadar zine, nikdar ni brez »farja«.
Slep si torej Ogorelčev ata,
ker nam siliš liberalcev kandidata!
Škoda za-te bo velika:
V znoju si ogorel liberalnem
v boju boš pogorel klerikalnem.
Nos tvoj krivi nič ne bo se skrajšal
Majnik 14sti le še bolj ga bo podaljšal.
Oštarija tvoja bo brez plenka:
Šmarc, Ižanc, ne bo ti nosil cvenka!«

Iz Št. Ruperta.

d Penca je torej tisti »neodvisni kandidat«, čigar ime smo še zadnjič zamolčali, ker smo mislili, da se bode še premislil in se ne bode dal voditi liberalcem za nos. Koliko dobička bode imel mokronoški Penca od tega liberalnega močnika, kamor je tako čudno zašel, ne vemo. Toliko pa vemo, da značajno to ni, tudi ne lepo. Gospod Penca poglejte profesorja Steklaso. Tudi on je hotel v tem kraju kandidirati in da niso bile ovire, bi ga bili podpirali vsi. G. profesor Steklasa ima mnogo, mnogo zaslug za Slovenijo, tudi za S. L. S. in mnogokrat bi bil lahko ujaljen, ker se ga ni podpiralo. A kaj pravi on. »Ostanem zvest pristaš. Discipline nečem kršiti!« Tako govori poštenjak — značaj. In Penca? Njegove zasluge: Ujaljen ponos ga zavede popolnoma v objem najgrših liberalcev. Sedaj se greje na srcu liberalca Romiha in stiska prijateljsko svojo roko Globočniku, ki hoče požreti cerkev in farje! Mi pa volimo vsi dr. Janko Hočevarja, posestnika v Krškem!

d Mokronoški general in kuhar Vencajz, ki je skuhal v davkariji Pencatu močnik, je bil tisti, ki je poslal v ogenj Pencata — a sam ostal kot zajec doma in si ni upal iti v Št. Rupert na shod. Mož se je bal in je tudi vedel, da škric pri kmetu nič ne opravi. Penca naj se torej Vencajzu zahvali za vse, kar neprijetnega bere in sliši, ko menda vendar ve in je sam prepričan, da od liberalcev, posebno pa takih kot je Vencajz, ne bo dobil krone.

d Glejte sleparje! Na oklicu za Penca so liberalci kar ponaredili podpis trebelškega župana g. Žagarja. Ali ve za to gosp. Penca? Ker torej Penca drži s tako umazanimi liberalci, ki še celo podpise ponarejajo, zato proč z njim! Najsvetejša dolžnost je, da ga nobeden ne voli, ampak vsi enoglasno volimo ljudskega kandidata dr. Janko Hočevarja!

d Sejem na Veseli gori pri Št. Rupertu bode v četrtek po volitvah.

d Blagoslovila se bosta na Veseli gori na binkoštni ponedeljek dva nova stranska oltarja. Cerkevno sv. opravilo bode opravil preč. g. kanonik Kajdiž.

d Birma bode 29. maja v Št. Rupertu, drugi teden po birni pa občinske volitve.

d Še nekaj! Politični obhod za železnico bode 27. maja. V slogi je moč! Zato isti dan vsi kot en mož trdno stojmo za korist Št. Ruperta. Pošiljali ste prošnje na vse strani, bili ste dozdaj edini in složni, če bomo složni, bomo dobili, za kar prosimo in zahtevamo. Bodo pa tudi ne šeme, da bi pri volitvi volili nasprotnika S. L. S., ko smo prej pošiljali prošnje ne liberalcem, ampak Sukljetu, dr. Hočevarju, ki so vsi obljubili svojo pomoč.

d Iz Mokronoga. Mokronoški agitatorji govore kmečkim volivcem: Duhovniki, ki so znani z Pencatom, bodo vsi njega volili in tako motijo in begajo volivce. Kakšna predrznost je vendar to! Pod volivni oklic podpišejo kar na svojo roko trebelškega župana brez njegovega dovoljenja in sedaj pa se celo duhovnike hočejo izrabljati za svojega kandidata. Duhovniki ne bodo nikoli in nikjer volili druževa, kakor kandidata Slovenske Ljudske Stranke, dr. Jankota Hočevarja, posestnika v Krškem. Do njega imamo več zaupanja, ker se bode držal skušenih in vplivnih voditeljev Slovenske Ljudske Stranke, kakor do kacega Mokronožana, naj bode vže Penca ali katerikoli drugi. Mokronožani vidijo le same sebe. Vsa pota in ceste bi radi speljali v Mokronog, da bi jim okoličani nosili svoje kraljarje skupaj. Zatoraj le Mokronožana ne volit. Mokronožani so postavili svojega lastnega kandidata za državni zbor. S tem so se hoteli pa le pošaliti s kandidatom in volivci in narediti nekoliko zmešnjave med privrženci Slovenske Ljudske stranke. Sam glavni agitator se je nedavno izrazil: Dobro vemo, da ne bomo zmagali, a hoteli smo to doseči, da ne bode dobil dr. Janko Hočevar toliko glasov.

Iz raznih krajev Dolenjske.

d Krško. Na vrtu gosp. Gregoriča se je vršil dné 5. maja vinski sejem. Ob ogromni udeležbi ljudstva, katerega je prišlo mnogo izven Dolenjske, je govoril potovalni učitelj Gombač in drugi. Koncem govora mu je ljudstvo burno ploskalo in mnogi so ga izbrali svojim kandidatom. Tudi Stare je poskusil svojo srečo. Pa kakor povsod, je tudi tukaj imel smolo. Ljudje so se, ko je govoril, da on drži kakor z baronom, tako z delavcem, iz srca smejali, ter mu zraven pridno ugovarjali. Srečni liberalci! Kar na tucate štejejo lahko svoje kandidate. A mi smo s tem zadovoljni popolnoma, ker vemo, čim več kandidatov bodo imeli liberalci, tem večja bo njih blaža.

d Iz Št. Lovrenca ob Temenici. Učiteljsvo v Št. Lovrencu je s »Poslanim« v »Narodu« napadlo podpisane, ker je odstavil organista-nadučitelja Potokarja. Vzroki tega koraka so bili zadnjič v »Domoljubu« jasno povedani. Ko bi imelo učiteljsvo v Št. Lovrencu kaj človeka za spodobno, bi samo razvidelo, da človek proticerkvenih nazorov ne more izvrševati službe cerkvenega organista. Tako počenjanje imenujejo drugod navadno kruhoborstvo. — Vprašam pa, kaj se briga učiteljsvo v Št. Lovrencu za cerkvenega organista, čemu se celo učiteljsvo v take reči vtika, ki nimajo s šolo prav ničesar opraviti? Pravite, da imam črno dušo — Bog ve, kako ste jo videli? — da hočem črno sukno župnika razgrniti nad vse ljudi. — Precej sem velik, pa ne vem kako naj svojo črno sukno razgrnem nad faro, da svetle luči našega učiteljsva ne bodo videli. Na posamezne napade

odgovarjam: 1. Vprašate me: »Kdaj ste dali Potokarju kruha, vi in vaša cerkev, ker je »Domoljub« pisal: Kdor je cerkveni kruh, se mora ravnati po cerkvenih željah in zapovedih. Plačalo ga je ljudstvo.« — Ne zamerim učiteljsvu v Št. Lovrencu, da ne zna misliti, ker nima zato potrebnih šol. Saj se logika jemlje šele v višji gimnaziji, katere pa nobeden častite gospode ni videl od znotraj. Morebiti bodo pa vendar razumeli sledeče sklepanje: Služba organistova je cerkvena. Nastavi ga župnik, zaslužek dobiva pri ljudeh kot katoliških faranih za cerkveno delo, odstavi ga župnik, ker on je gospodar v cerkvi. 2. Učiteljsvu nisem glede njegovega življenja nikdar ničesar ukazoval, dasiravno me kot župnika vseh katol. faranov in udov krajnega šolskega sveta tudi to briga, organist pa mora biti župniku pokoren, če hoče cerkveno službo imeti. Ali se ne kaže v čudni luči značaj g. Potokarja, ki se tako vsiljuje za cerkvenega organista, ker piše: »Da bi se ravnal po Vaših ukazih! Ha! ha! Kako bujna je vaša domišljija. Pomislite vendar, da so že davno minuli za vas tako srečni časi, ko so učitelji klečali pred vašimi predniki in si ranjevali kolena pred njihovimi nogami, proseč kake milosti.« — Ste malo v zmoti! Nikdar nisem želel, da bi učiteljsvo pred mano klečeplazilo, saj nekateri tako radi klečeplazijo povsod. Morebiti pozna učiteljsvo v Št. Lovrencu moža, ki lazi in se ponižno klanja pred vsakim višjim, ki dela gromeče napitnice: »Kdo je mož, ki je to naredil . . . To je . . . nadzornik, predsednik . . .« Pa to kar je mož, je in ostane. 3. Veliko sem bral zgodovine, nisem pa še bral o učiteljih, ki so klečali pred župniki in si ranjevali kolena, proseč milosti. Te uboge pare! Bili so pravi mučenci, ti predniki naših učenjakov, ki bodo gotovo v »Narodu« priobčili celo historijo tega mučeništva. 4. O tem kak ugled in kako ljubezen uživa g. Potokar med ljudstvom, rajše molčimo. 5. Resnica je, da so možje izjavili: »Potokar ne sme biti več organist. Če bi pa bil, ne bo dobil pri nas zrna bira več. Spoznali smo ga.« — Vprašajte može iz Martinje vasi, Vrhovega, Maršdola in Dolge njive. Konec: Učiteljsvo sklene: »Poboljšajte se, če ne gorje!« Usmilite se me prijatelja, morebiti mi bode še faro vzeli ali bom moral na kolenih prositi odpuščanja. Kaj bo potem z menoj. — Št. Lovrenc, 3. maja 1907. — Anton Oblak, župnik.

Notranjske novice. Idrijske novice.

d Zima zopet prišla. V soboto po sv. Juriju je začelo proti večeru grmeti, bliskati in treskati med dežjem, in v nedeljo zjutraj smo imeli snega v izobilju. Snežilo je še čez dan v nedeljo, v ponedeljek pa je jenjalo. Škode ni naredil sneg rastlinstvo, ker še ni bilo razvito in tudi ne drevu, ker listje ni bilo odprto. Pač pa je s streh padajoči sneg na mnogih krajih potrgal telefonske žice in one za električno razsvetljava.

d Volivni shod. Kandidat S. L. S., Josip Gostinčar, je napravil volivni shod v nedeljo, 29. aprila, v salonu g. Didiča. Nikdar ni bil še salon tako poln občinstva, kakor o tej priliki. Shod je otvoril v imenu Katoliškega političnega društva za idrijski okraj tovariš J. Kavčič ter dal besedo kandidatu Josipu Gostinčarju, ki je potem razvijal program S. L. S. v tri četrte ure trajajočem govoru ter žel viharno odobravanje za svojo razpravo. Za njim je dobil

besedo bog idrijskih mokračev Ante Kristan, ki je seboj pripeljal na shod vse, kar je njegovega: mlado in staro, v kijklah in hlačah. Mlel je prazno zrno po stari navadi. Vso nesrečo v Avstriji je pripisoval klerikalnim poslancem. Ko je Kristan končal svoj lekcijon, prišel je govoriti pripravnični učitelj E. Gangl. Zahteval je več šol. Kakšnih, si pa sam misli in mi tudi lahko sklepamo iz člankov v »Učit. Tovarišu«, katerega on urejuje. Sicer pa je bil jako miren in prav nobenih rožičkov ni kazal. Za Ganglom začne stokati naš lepi neodvisni kmet Julče iz nekega zapiska. Ko bi bil molčal, bi bil boljše storil. Samo stokanje in jamranje je bilo tega lepega ljudskega govornika, da je b'lo za poč't. Seveda je Gostinčar dal primeren odgovor. Liberalci in socialni demokrati so skoro gotovo mislili shod razbiti ali pa raztegniti, pa ni šlo. Ob 7. uri zvečer je shod zaključil gospod dekan M. Arko.

n Ričet bo pihal. Julčetu je bilo ušlo iz ust na volivnem shodu, da sta J. Gostinčar in dr. Iv. Ev. Krek goljufala pri stavbenem društvu za delavske hišice v Ljubljani. Prijeli so Julčeta za besedo in bil je tako neumen, da je pod pričami še enkrat ponovil svojo bedasto trditev. Sedaj bo pa tožba. Kazen za tak slučaj se ne da spremeniti v denarno globo, ampak se mora odsediti. Prepovedano je namreč v novi volivni postavi strogo, na volivnih shodih vpričo volivcev kandidatu očitati kako krivdo ali pa obrekovati ga! Zapomnite si to, gospod neodvisni kmet Julče, da imata Jos. Gostinčar in dr. Iv. Ev. Krek čiste roke!

n Poroka bo med liberalci in socialnimi demokrati. Na shodu so po končanem govoru Kristanu ploskali liberalci, med njim tudi Šepetavec, Julčetu pa so ploskali Kristan in njegovi pristaši. Gliha vkup štrih!

n Primerjanje kandidator. Za gospoda Grudna agitirajo vsi neodvisni kmetje v Idriji, posebno pa se pehata zanj notarski kandidat Tauzes, ki je včasih rad lemenatarsko hrano vžival, in pa Julče Novakov. Radi tega ni treba gospodu Grudnu veliko govoriti, ker drugi radi ta posej opravljajo. Kako bo pa na Dunaju, če bi bil izvoljen? Tam ne bo nobenega, da bi pomagal! Naš kandidat Josip Gostinčar pa ne potrebuje prav nobenih neodvisnih kmetov, da bi ga priporočali, nadvsem vse opravi za-se. Pa tudi zna povedati, da ga je veselje poslušati. Zatržno smo prepričani, da bo kot državni poslanec delal za nas z vso vnemo. Radi tega in ker je zmožen za to častno mesto in ker smo na shodu 28. februarja t. l. sami kandidata postavili, si tudi ne bomo pustili omajati našega zaupanja v njega ter držali besedo, katero smo mu dali ter zapisali prihodnji teden na volivne listke: Josip Gostinčar, poduradnik »Zadružne zveze« v Ljubljani, in te listke oddali na volitvi dne 14. majnika t. l.

n 1. majnik v Idriji. Slavnost 1. majnika je zelo oviral dež. Zjutraj ob 5. uri so na čelu uniformirane godbe korakali socialni demokrati okoli mesta. Ob 9. uri dopoldne imeli so shod v pivarni »Pri črnem orlu« in popoldne ob 2. uri pa ravnotan veselico. Zjutrajšnega obhoda se je udeležilo precej manj oseb, kakor navadno prejšnja leta. Delo v rudniku je večinoma počivalo; le malo delavcev je šlo na delo, a vendar več, kakor lani. Morda pa Kristanov »flašencug« ne vleče več tako?

n Slučaj ali ka-ll? 1. majnika ob 1. uri popoldne so dobili naslonjenega na omari mrtvega Andreja Kovača, rudarja v Idriji. Zadel ga je kap. Zjutraj se je še udeležil obhoda okrog mesta, potem prišel domov ter tožil, da mu je slabo. Istega dne pa je tudi prišel brzobjav na rajnega, da mu je sestra na

Ogrskem umrla. Bila je tam usmilienka v neki bolnišnici. R. I. P.!

n Praznovanje sv. Florijana. Zjutraj ob 8. uri so imeli sveto mašo s pridigo delavci in uradniki c. kr. žgálnice (za živo srebro) v cerkvi sv. Antona in ob 10. uri pa v farni cerkvi tukajšnje prostovoljno gasilno društvo. Popoldne so gasilci napravili na vrtu g. Didiča veselico, katera je bila precej dobro obiskana.

n Iz Črnega vrha nad Idrjo. Dne 3. maja so aretirali orožniki v Lomih 11letnega Karola Ozbiča radi tatvine.

n Zavratac pri Idriji. Marijina hčerka Katarina Ipavec, stara 15 let, umrla je na svoj god, 30. dan aprila v Zavratacu pri svojih stariših, Blaga pobožna deklica je voljno trpela v svoji bolezni in na svoj god jo je sprejela nje patrona sv. Katarina med svoje device. Da pa je bila mlada Katarina tudi od vseh faranov res ljubljena in čislana, pokazalo je to, da jo je prišlo kropit na stotine ljudi iz domače župnije. Nje pogreb 2. t. m. je bil nad vse lep; tacega naša fara dosedaj še ni videla. Vse Marijine hčere in mnogo pobožnih faranov je spremilo nedolžno deklico pri pogrebu in solze so močile mlado gomilo. Naj v miru počiva.

Vipavske novice.

n Budanje-Dolgopoljana. Poročil se je v Budanjah 1. maja Josip Božič iz Dolge poljane, član izobraževalnega društva, bivši večletni blaginjak in sedaj abstinent, z Ivanko Zgavc, dekletom domače Marijine družbe. Pri sveti maši so pela dekleta Marijine družbe tovarišici v slovo, kar je najbolj zanimivo, je bilo to, da je bila prva abstinentna svatba na Vipavskem. Bilo srečno! — Veselica, katero je priredilo Katoliško slovensko izobraževalno društvo dne 7. aprila, je lepo uspela. Gospod Josip Ferjančič in g. nadučitelj in pevovalja Adolf Sadar smeta biti zadovoljna z umetniškimi užitkom, kakor so se vsi navzoči izrekli.

n Napoleon-Dekleva zbežal. Ljuto je brila burja dne 28. aprila t. l. po vipavski dolini, po hribih je padal sneg, kakor svoj čas, ko so Francozi z Napoleonom na čelu šli nad prestolnico svetega ruskega carstva, nad Moskvo. Torej burja je brila in Napoleon-Dekleva se je pripeljal s Podkrajja v Vipavo. Toda gorje, v Vipavi je zbrana cela vojska Rusov, hočem reči S. L. S., ki so pričakovali z nabitimi topovi Napoleona-Dekleva. Francozov se je nabralo le malo, ker jih je sploh malo na Vipavskem. Kaj torej čuda, da je Napoleon-Deklevi pri pogledu na ogromno vojsko Rusov z nabitimi topovi, padlo srce v hlače in zbežal je, kot svoj čas Napoleon čez Berezino na Francosko, zbežal je na hitrem konjičku v Postojno, vkljub mrzli burji mu je postalo vroče, zato je popustil Francoze in razporokarje in ločitelje cerkve od države in šole. Živel! Rusi! Dne 14. maja zažgemo Moskvo, hočem reči kresove, ki bodo oznanjali celi vipavski dolini, da je obledela zvezda Napoleona-Dekleva, ki ni bila družega, nego umazan meteor, ki je letel s svojo lažilučjo čez vipavsko dolino.

n Iz Podkrajja se nam poroča, da je bil ondi Dekleva ves, kolikor ga je z dušo in telesom. Njegova adjutanta sta bila colski Rovani in neki Kren iz Hrušice. Pili so v neki gostilni, kjer je Rovani proslavljal Deklevo. Zakaj ga je proslavljal, to Rovani sam najboljšje ve. Vseh skupaj z Deklevo vred jih je bilo 28. Kaj so vse govorili in koliko litrov so ga popili, to nas ne briga. Naj zdaj pijo, ko so si še svesti zmage, 14. maja ne bodo smeli piti, ker na žalost in jezo piti, to škoduje zdravju. Dobili smo tudi neko pesem, ki poje o teh

»junakih«, pa je ne priobčimo, ker tako klavernih 28 »junakov« opevati se res ne izplača. Po polnoči so se odpeljali g. Dekleva v burji in metežu proti Vipavi. Gospod Dekleva, ali ni škoda za vas, ki ste tako »fajn« mož, pa se tako mučite in postavljate svoje dragoceeno zdravje v nevarnost za — prazen nič!

n Vodja Skala — čuden mož. Na dr. Žitnikovem shodu je bil vodja Skala in poklonil se je dr. Žitniku in mu podal roko. In ko je predsednik shoda pozval, naj vzdigne roko, kdor je proti dr. Žitnikovi kandidaturi, pa Skala ni vzdignil svoje bele roke, pač pa je malo dni potem popal po vipavskih zidih vabila za Deklevov volivni shod. Gospod Skala, če boste tako delali, bomo mi rekli: Skala je velik in dolg človek, pa majhen mož. Kaj torej čuda, da so zadnjič, ko so se bližale vipavske občinske volitve, ljudje rekli: Danes se bo pokazalo, ali bo Skala še ostal liberalci ali bo postal »klerikalci«. Torej, gospod Skala, eno si izberite, ali desno ali pa levo, po obeh naenkrat ne gre.

n Rezervelajtnant Mrcina agitira po vaseh po javnih cestah. Ni dolgo od tega, ko je v neki vasi pestil nekega moža: »Saj ste bili zmiraj naš, vedno sem vas imel za moža, kaj ne, da boste volili z nami, kmeta volite, saj ste kmet, ne pa f...« Mož se je obotavljal. Nato Mrcina: »Pojdite, dajte za glaž vina.« In hoče nočeš, mož je moral peljati rezervelajtnanta v hram. Rezervelajtnant, pa vino fehta, kako se to zлага z oficirsko častjo? In mož je moral dati vino in po vrhu še svoje prepričanje, to je vendar malo preveč. Ne vemo, ali je Mrcina res tako vnet za bankerotno liberalno stranko, ali je samo žejen; samo to pa rečemo, da mož ni samo tisti, ki trobi v razmlinčeno liberalno trobentno Mrcinovo, ampak tudi še kdo drugi. Mrcina pa naj se varuje in naj ve, da tudi naše ženske zastopijo politiko in ker z glasovnicami v roki še ne morejo pokazati, koga ne marajo, bodo pa to pokazale z mokrimi cunjami. Zato, Mrcina, čuvajte se in pustite one ljudi pri miru, ki vas čisto nič ne brigajo.

n Zastonj so pill pri Hrovatinu v Vipavi na dan Napoleon-Deklevovega bega. Ljudje pravijo, da so ga strašno »žajfali«, pill je, kdor je hotel, plačati pa ni bilo treba nikomur. Pravijo, da so na Dunaju sklenili neki paragraf, da se pijača ne me dajati na ta način. Toda saj bo ta paragraf veljal šele 14. maja, če bo sploh veljal. Pa saj Vipava ni Dunaj in tata Hrovatin marsikaj smejo, kar je drugim smrtnikom prepovedano. Sploh pa kaj č'mo! Paragraf je še mlad, naš tata so pa že stari!

n Duhovniki zlorajajo prižnico in spovednico za agitacije. Tako so kričali liberalci zadnjič pri Hrovatinu in se zgražali nad tem iz dna svoje liberalne duše. Jaz pa stavim, koliko kdo hoče, da za Carl Majerja ni še agitiral noben duhovnik ne na prižnici, ne v spovednici.

n Pozor, volivci! Dekleva je odstopil. Stalo je črno na rumenem na plakatih, s katerimi so vabili po Vipavi na Deklevov shod. Stalo je, da je Dekleva deželnozborski kandidat in ne državnozborski, torej ne pride 14. maja v poštev, ampak šele pozneje, ko bomo volili za deželni zbor. Torej na dan 14. maja vsi vse glasove za Žitnika, Deklevo boste volili vi, ki ga ljubite, pozneje. Živio Dekleva! Živio Žitnik!

Od Pivke.

n Kaj znajo »neodvisni«? Odkar so nastopili s svojo stranko, družega ne znajo, kakor lagati in krasti. Lažejo po umazanih lističih, ki jih trosijo med ljudi, čez Žitnika in Šusteršiča; lažejo po shodih, lažejo celo, da je

Žitnik odstopil (somišljeniki, naznanite vsacega, ki kaj tacega troši okoli). Krasti znajo pa tudi. Kar je dobrega v njihovem programu, so ukradli S. L. S. Slovenska Ljudska Stranka, prej katoliško-narodna, izvršuje ta program že desetletja; dokaz temu posojilnice, ki delujejo že po deset do petnajst let.

n **Smola pri »neodvisnih«.** Podpredsednik kmetov je menda v preiskavi radi krivega pričanja. Tajnik Milanček iz Matenjevasi pa tudi ne bo volil, ker še ni 24 let star. O, o! Pa takemu mladiču, da bi se dali voditi naši zavedni možje. Fanta bo treba še marsikaj navaditi, pred vsem še nekaj časa tiho biti in učiti se živeti! Potem, če bo priden in pameten, zna iz njega še kaj biti.

n **Maščevanje, oziroma poštenost »neodvisnih«.** V Prestranku so reklamirali nekatere naših iz Slavine in sosednih vasi, češ, da dobivajo podporo. Ta podpora pa ni ničesar drugega, kakor ustanova Janeza Kalistra. Seveda je c. kr. okrajno glavarstvo odbilo tako reklamacijo. Čudno pa se nam zdi, da je župan sploh sprejel take reklamacije, če pa jih je, zakaj pa sebe ni reklamiral, ker on od te podpore največ dobi — 20dostna odpravnina je tudi podpora! Kaj je bilo povod tem reklamacijam? Ali se je znabiti Milanček razsrdil, ker so njega vrgli iz imenika, ali pa jih je vodila k temu tista liberalna poštenost?

n **V Št. Petru in drugod** agitirajo za Deklevo, češ, da je dal pogorelcem sena. Vse lepo in hvaležni smo gospodu Deklevu za to. Ali tako se bahati s svojimi dobrimi deli, bi rekli pri nas, da je to farizejstvo. Na volivce vplivati s takimi računi, je pa tudi kaznjivo, razumete, agitatorji Deklevovi! Dobro jo je eden zasolil, ko mu je nekdo v spomin klical dobroto Dekleve. Rekel mu je, če mi je Dekleva dal 10 centov za to, da ga volim, mu jih takoj 20 vrnem in peljem v Postojno! Sicer je pa g. Dekleva lahko tudi kaj dal, saj mu je menda mitnica, in še na tako lepem kraju, kakor je bila nekaj časa, že toliko donesla, da se mu ni posebno poznalo. Sicer so pa pri nas tudi taki pogorelci na razpolago, ki bodo povedali, da pri bogatem Deklevu niso ničesar dobili.

n **Dekleva mora zmagati in bo tudi** — ako uporabijo vsi »neodvisniki« to-le sredstvo. Dne 14. maja naj na zvišenem prostoru prav blizu volišča izobesijo — kravji zvonec. Kdor bo imel veselje voliti Deklevo, naj malo pocuka in zvonec bo dal — glas, pa še glas volivca — pa sta dva glasova. Ni šment, da bi potem ne šlo! Baje bodo s tem poskusili v Št. Petru, kjer imajo še shranjen zvonec, s katerim je pokazal dr. Šusteršič delovanje »neodvisnikov«, kakor so Arko, Dekleva, Gruden itd. itd.

Iz Starega trga pri Ložu.

n **Veliko apneno peč** sta zgradila v Ložu posestnika gg. Ivan Turk in Jakob Zabukovec. To je gotovo lep napredek že sam na sebi, pa tudi s stališča vsakdanje potrebe moramo pohvaliti apnenico, kakršne najbrže nimajo nikjer na Notranjskem. Zgrajena je po vzorcu zagorskih apnenic. Ker stoji peč na silno pripravnem prostoru, komaj kakih 200 metrov od deželne ceste, in ker se tu lomi apnenec boljše vrste, je upati, da bo podjetje dobro prosperovalo.

n **Volivni boj** za državnozbornske volitve je v ložki dolini precej hud. Liberalci upajo, da bodo Deklevi pripomogli do mandata njegove štiridesetere krave. Zato vsi omamljivi od »upa zmage« hodijo od vasi do vasi ter vsiljujejo volivcem svojo modrost. Pa ne bo menda mnogo kruha iz sprjene liberalne mo-

ke. Pristaši S. L. S. prirejajo shode po vaseh. Udeležba je prav mnogoštevilna. Ljudje vedno bolj spoznavajo liberalno golazen.

n **Liberalne laži** pri njihovi agitaciji niso le umazano podle, temveč kličejo celo po paragrafu državnega zakonika. Med drugimi je nam n. pr. znan slučaj, da je zagrižen liberallec prav po liberalno lagal po bloški polici, da se je dr. Žitnik odpovedal kandidaturi. Namen je prozoren: hotel je begati volivce. Moža — če je sploh tega imena vreden — opozarjamo na § 6, drž. zak. št. 18 v varstvo volivne svobode. Naj nam volici sporoče takoj vse one liberalne agitatorje, ki hočejo na nepošten način vplivati na volivce. Takim tičem bomo že pristrižili peruti.

n **Liberalna otročarija** starotrških liberalcev je v zadnjem času priklopila do vrhunca. Volivce farbajo, da Žitnik gotovo propade, in tudi sami kolikortoliko upajo, da zmaga Dekleva. Že se pripravljajo na to, kako bodo na 14. maja večer zažigali kresove Deklevi v čast. »A kaj, če propademo? Kaj bo s kresovi, kaj bo z raketi?« Ta negotovost jih muči. Pa jo hitro stuhtajo britehne glavice, češ: Oglejte, vi klerikalci, dajmo skupno prirediti kresove za 14. maja zvečer! Mi bomo tudi drva nosili, bomo tudi rakete kupili. Vi boste kurili kresove, ker bo zmagal dr. Žitnik, mi liberalci pa bomo pomagali zato, ker bo na 14. maja dan dobila v roke avstrijski parlament slovenska večina. — Pa recite, če ni to »kunštno«. Mi pa pravimo: Če bomo kresove kurili, jih bomo brez liberalne pomoči. Vi pa storite, kar hočete. Najbolj pametno bo, če tisti večer sežgete še tisti prepereli liberalizem, kar ga bo ostalo do 14. maja.

n **»Dr. Žitnik ni še ničesar dobrega storil«.** To neresnico zlasti radi pogrevajo naši liberalci, zlasti par oseb med njimi. Mi jim svetujemo, naj vendar enkrat molče s to zlobno lažjo. Sicer jim bomo pokazali na neki osebi, ki sedi v starotrškem liberalnem »generalštabu« in zdaj prav nevaležno dela zoper našega poslanca, da je dr. Žitnik že precej dobrega storil. Odkritje črne nevaležnosti, s katero se sedaj liberalni agitator zaganja v Žitnika, mu gotovo ne bo ljubo. Zato: prst na usta in molči o Žitnikovi nedelavnosti!

Iz reške doline.

n **Podpredsednik liberalnega političnega društva** za Notranjsko, Rudolf Valenčič, po domače Fadguc iz Trnovca, je v preiskavi radi hudodelstva goljufije. Obdolžen je, da je v znani sodnijski razpravi dne 20. aprila v Ilirski Bistrici v dveh točkah krivo pričal.

n **Malo kasno** prihajamo s poročilom osmega občnega zbora »Gospodarskega društva v Trnovem«, ki se je vršil dne 7. aprila. Člani se zavedajo svoje stanovske organizacije in so se obilno udeležili občnega zbora. Bilo je do sto članov. Pri poročilu računskega zaključka so sledili vsi pazno in glasno odobravali delovanje zadruge. Razgovarjalo se je o marsičem. Veseli so bil nasprotniki pred dvema leti, ko se je govorilo, da se razpusti društvo. Ne bode se v žalost nekaterim. Vse se, da marsikoga bode v oči v lepih pozlačenih črkah napis vrhu hiše. Dokler so dobri in zvesti člani in se oklepajo čimbolj zadruge, gremo vedno naprej. Ljudstvo je zadovoljno, da ima svojo zadrugo in se kolikor mogoče ogiblje nasprotnikov. Prejemkov je imelo društvo 181.980 K 82 vin.; izdatkov je bilo 180.770 K 17 vin. Dobička ima letos 1.488 K 07 vin.

n **Možje volivci!** Zapišite na glasovnico takole kandidata Slovenske Ljudske Stranke: »Dr. Ignacij Žitnik, deželni poslanec v Ljubljani«.

n **O znani sodnijski obravnavi** v Ilirski Bistrici, kjer je Fadguc propadel s svojo težbo kot podpredsednik onega liberalnega političnega društva, ki vodi Deklevo kot medvedičnega okrog, da pleše »neodvisnih kmetov« pesem, povsem molči. Ponižnost je sicer lepa reč, a tu je popolnoma neumestna, ker cela Notranjska vé, kaj so liberalci! Gospoda, čemu je vas neki sram priobčiti izid te sodbe?

n **Možje volivci!** Ne dajte se preslepiti od raznih liberalnih agitatorjev, ki prihajajo sedaj k vam, češ, saj nimamo nič proti veri! Kdaj jih pa vidite skupaj z vami v cerkvi? Ti »neodvisni kmetje«, če bi bili kaj razsodni, bi se morali ponižati k vam pravim kmetom, češ, mi smo zagrešili, ko smo se leta in leta lovili proti vam, vzemite sedaj nas v vašo sredo, da skupno zastopamo z vami vaše koristi. A delajo pa čisto nasprotno. Ti »neodvisni kmetje«, stari liberalci hočejo, da bi se vi njim sedaj udali, da bi se vi njim ponižali, čeravno ste v ogromni večini, a oni naj bi vas pa tlačili še naprej. Toda »neodvisniki«, mi smo popolnoma spregledali vaše nakane, le ostanite tam, kjer ste bili; v našem taboru za vas ni prostora; ker mrtvih ljudi, mi, ki se je nam zahotelo čvrsto izvojevati še nadaljnih pravic, nočemo! Zato možje, v ogenj za dr. Žitnika, ki nam je izvojeval prvo pravico splošne volivne pravice, na podlagi katere bomo dobili še druge!

Iz raznih krajev Notranjske.

n **Iz Dolenjega Logatca.** Naši liberalci so neizrečeno veseli, ker so po velikem trudu klanškega Šuštarja in mnogih svojih zvijačah dobili v roke vodstvo mlekarne. Sami ne vedo, kako bi se pobahali v »Narodu«. Nam se pa dozdeva, da je prav bridko za načelnika, ako mu udje, ki mleko donajašo, zakličejo: Muley ne bo blodil po našem mleku, raiše odstopimo! Toliko povem, da, ako bi odstopili vsi klerikalni zadružniki, bi še mlekarji ne imeli mleka, da bi ga pili, kaj bo pa potem za v Trst? Do zmage so jim pomogli največ taki, ki ne pošljejo niti kaplje mleka v mlekarino, pa tudi taki, ki nimajo druge živali, kakor muhe v poletnem času in so se vpisali med podperne ude še le pred volitvijo. Na novo podpornih udov pa sedaj prav nič ne potrebujemo, ker je mlekarina že dobro ustanovljena in je tudi dobro napredovala pod vodstvom g. Fr. Majdiča, kateremu bodi tukaj izrečena zahvala. Dasiravno ni gosnod klerikalnega mnenja, se je vendar tu izkazal vsikdar poštenjaka. Drugeče bo pa z novim načelnikom g. Muleyem On bo pa že poskrbel, da bo narastlo prav veliko doiga, katerega je povsod dovoli, koder on gospodarji. Le pridno donajšamo mleko, da bo on lažje »regiral«, saj tainika ima prav izvrstnega v osebi g. Hodnika, kateri prav debelo gleda, pa vendar nič ne vidi, ker mu brani pa g. Tollazzi je tudi zraven, ki naj bi rajši pogledal malo v svojo prodajalno, v kateri je vse narobe in vedno dosti prostora, ako bi hotel kodo notri. Prav veliko imajo opraviti v »Narodu« tudi z našimi kandidati, katere smo jim stavili nasproti pri mlekarjskih volitvah 14. aprila. Kristanov Franceli, kakor ga oni imenujejo, ima precej več možganov v glavi kakor Hodnik in Tollazzijev Pepi, zato bi on s svojimi odborniki veliko bolje vodil mlekarino, kakor pa jo bodo velenčeni liberalci. Zraven je pa tudi mladnič, da liberalci nimaio nobenega takega. On je trdnega katoliškega prepričanja in vzglednega življenja, kar pri nas največ velja. Pa tudi g. kaplan jim je trn v peti, ker je vnet za ljudski blagor. Gospoda kaplana pa njihove zabavljice prav malo žalijo, ker uživa ljubezen in spoštovanje vseh zavednih Logatčanov. Tudi to priporočim našim pobožnim liberalcem, naj le oni

Schichtovo milo

Pristno le z imenom „SCHICHT“.

Prihrani
denar, čas
in delo.

ne škoduje perilu

Prihrani
trud in delo
koristi tedaj
tudi zdravju

Štirindvajset ur sem prej
Močno drgnila, a glej!
Jelenje čudovito milo
Me brž te muke je rešilo.

2442 2 b

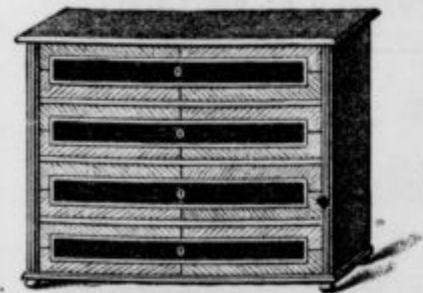
Posestvo z vsemi pritlikinami zelo rodovitno v meri 18—20 oral blizu **Poličan na Štajerskem**, se proda po ceni, ker je lastnik prevzel drugo posestvo. Naslov se izve pri upravnštvu „Domoljuba“.

FILIP FAJDIGA

zaloga pohištva
LJUBLJANA,
Sv. Petra cesta št. 19

priporoča svojo veliko zalogo
raznovrstnega

pohištva

po najnižjih cenah.

Sprejme se več

drvarjev

proti dobri plači za celo leto. Naslov: **Oskrbništvo graščine Boštanj.** Pošta: **Radna,** Kranjsko, železnična postaja **Sevnica** na Štajerskem. 924 5—3

!!Največji vspah nove dobe!!
je sloviti

MINIOS^{OV} PRALNI PRAŠEK

KAKOR EN MOŽ SE GA DRŽE MILIONI.

Vpisana varstvena znamka.

Daje **snežno belo** in **popolno brez duha** perilo in izredno **varuje** platenino. Brez mila sode ali drugih dodatkov se rabi prav po navodilu. Pristen samo v izvrlnih zavojih z gorenjo varstveno znamko. 2197 16—14

250 gramov-zavoj po 16 vin.
500 " " " 30 "
1 kg " " " 56 "

Noben zavoj brez gorenje varstvene znamke ni moj izdelek in preti z njo nevarnost, da se pokvari perilo.

Dobiva se v vseh drogerijah, trgovinah s kolonijalnimi blagom, lekarnah in trgovinah z milom.

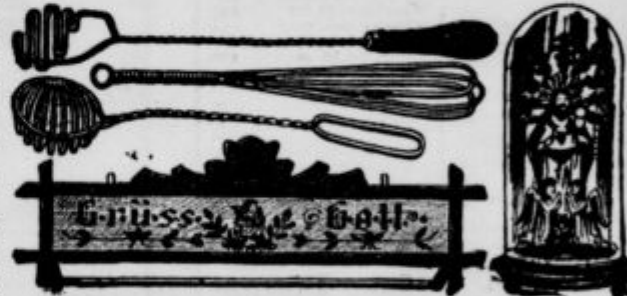
Na debelo pri L. Miniosu na Dunaju, I. Mülkerbastel 3.

Stepalnik, žličar za omoke, priprava za krompir vse 3 komade za 25 kr. Držalo za brisačo, umetno izrezljano in vezeno s steklom 25 kr.

Revolucijo

je provzročila velikanska kupčija naštetih stvari po 25 kr. Da omogočim tudi onim, ki bivajo po deželi, nakup teh neverjetno cenih rečij, sem izdal cenike z nekaj tisoč naslikanih stvari po 25 kr.; vsakomur poštnine prosto, kateri

Izvozna hiša Hermann Auer, Dunaj, IX./2. Nussdorferstr. 3.—X. (krščanska trdka).

dobiva se tudi blago po višji ceni. Razpošiljam te cenike na zahtevanje postane gotovo moj odjemalec. 844 4

Sloviti pospeševatelj brade „Rapid“

profesorja Meunier, Pariz učinkuje čudovito na rast brk pri mladih in starih. —

„Rapid“ je s stališča sedanje vede najbolj izdelek na svetu. Pristen le na prodaj pri Kosmetischer Versand, Dun. Novomesto števil. 12 po povzetju v tubah za le K 3 in 4 (pošta posebej.) Doza za poskušnjo K 1-10, velika doza za poskušnjo K 1-20, franco proti vpošiljativni denarja v znakah. Gosp. J. K. v Ljubnem piše: Vaš sloviti „Rapid“ je čudovito učinkoval pri mojem bratu; ko je rabil povsem zastoj mnogo dragih sredstev, ima sedaj lepo ponošno brado. Prosim, pošljite takoj dozo za 3 K.

925 2-3

Najboljše švicarske ure, zlatina in srebrnina se dobe po najnižjih cenah pri sloveči domači tvrdki 357 26—11

H. Suttner, urar
Ljubljana, Glavni trg, nasproti rotovža.

Prosim zahtevajte nov velik cenik, kateri je ravno izšel in se pošlje zastoj in pošt. prosto

Zahtevajte brezplačno določiljatev mojega ilustr. cenika z nad 1000 slikami. Jamstvo več let. Vsako nepopolno blago se vzame nazaj za popolni znesek. Slika 1/2, nav. velikosti. 1057 3—1

Št. 365
srebrna dam-ska remont gl 3-50

Št. 322
srebrna moška remont. 3-50

Št. 337
srebrna s sidro 15 kamnov gl 5.—
dvojni plašč gl 6-50

Št. 341 srebrna s sidro dvojni plašč 15 kamnov, posebno močna gl 7-9-50

Anton Kiffmann

največja tovarniška zaloga ur, zlatnine in srebrnina. Izvoz v vse dežele. **Maribor L. B. — Štajersko.**

EAU DE COLOGNE DE BRAZAY

Najbolj priljubljen in najfinejši toaletni predmet! 971

Radi svojega izredno finega in prijetnega vonja in izborne sestave prekosil vse druge kot Eau de Cologne znana toaletna sredstva. Intenzivno dišča. Osvežuje in krepi, (krepi kite) pomirja živce! V steklenicah po 50 v K 1.—, 2.— in 4 krona. Dobiva se povsod, kjer pa ne, naj se naroči naravnost

Brazay, Dunaj, III./2. Löwengasse 2 a,

Bolezni v nogah

zdravi in razpošilja prospekte zastoj **Hauptmann** v **Chemnitz-i** Dresdnerstr. 13/I. na Saškem. 930 3

I. kranjsko podjetje za umetno steklarstvo in slikanje na steklo

Aug. Agnola,
Dunajska cesta 13a, poleg Figovca

se priporoča prečistiti duhovščini in p. n. slav. občinstvu za napravo cerkvenih oknov z umetnim steklarstvom ali slikanje na steklo, stavbenih del, napravo okvirov, itd. itd. — Ima tudi v zalogi različno porcelansko in stekleno posodo za namizje gostiln in zasebnike, svetilke, okvire itd. po najnižjih cenah. — Nariši, ceniki in proračuni na zahtevo zastoj, mnoga spričevala za dovršena dela so cenjenim odjemalcem v ogled na razpolago. 1804 52—33

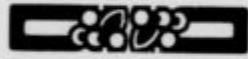
Stampilije

vsake vrste, paginir. in numer. stroje kauč. tiskarn. itd. dobavlja v solidni izvršitvi

421

J. Lewinson,
Dunaj 1/25, Adiergasse Nr. 12. — Telef. 12179. Filiala Odessa. Cenik zastoj in franko. Zastopniki se iščejo.

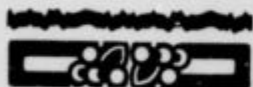

Proda se iz proste roke vsled smrti lastnika

mala pritlična

hiša

obstoječa iz hleva, skednja. kleti in nad sto let obstoječega mlina, vodne moči za 3 tečaje Okrog hiše je zasajen sadni vrt in sedem oralov sveta, obstoječ iz 4 njiv, travnika in godda. Vse je skrbno obdelano. Poizve se, vas Gmajna št. 13. p. Črnuče, Natancneje pa pri Mihovcu, Kozeze št. 1. p. Sp. Šiška.

Ivan Savnik

pri Besenčanu

na Glavnem trgu v Kranju.

Priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega frišnega blaga za moške in ženske obleke, najnovejše mode po jako nizkih cenah.

Velika zaloga židanih in volnenih rut, židanih šerp ter vsakovrstnih potrebščin za šivilje in krojače po tovarniških cenah. Na zahtevo se dopošljejo tudi vzorci. 501 10-9

A. Sušnik

Zaloška cesta šte. 21, Ljubljana.

Trgovina špecerijskega blaga, moke, špirlita, žganja in raznovrstnih barv. — Ob času setve garantirano kaljiva semena, kakor: detelja, trava, pesa itd. Zaloga raznovrstnega železa, železnih šin, traverz, Roman in Portland cementa, štedilnikov, peči, okov za okna in vrata, kotlov vlitih in bakrenih, mrež za ograjo, pozlačenih nagrobni križev, tehtnic, utež, pump in cevi za vodnjake, sploh vse železnine po najnižji ceni. — Velika zaloga poljedelskih strojev: mlatilnic slamoreznic, plugov itd. 355 18—6

Dobra postržba, nizke cene.

Potniki v Ameriko
Kateri želijo dobro, po ceni in
za nesljivo počivali naj se obrnejo
na **Simona Lineteta**
v Ljubljani Koroševske ulice 26.
Zsakuverstru Poyasnula dojo se brezplačno.

Najboljše domače krepčilo za želodec

(katero tudi gospodje zdravniki radi vživajo) je

rastlinski liker „FLORIAN“

od rastlinske destilacije „FLORIAN“ v Ljubljani.

Dobl se pri vseh boljših trgovcih.

Varujte se, da ne bode te prevarjeni s kakim drugim, slabim izdelkom!

Pristno je samo blago pod imenom

„FLORIAN“ iz Ljubljane. 2537

Ne kupite nobene ure

dokler niste prejeli mojega velikega cenika:

gl. 1-50 gl. 3-50

- uhel. Baskopf uro . . . gl. 1-50
- z srebra . . . 2-
- z dvojnja pokrovom z 8 sreb. . . 4-
- z 8 sreb. . . 5-
- plošč. jeklene ure . . . 8-50
- prave Baskopf-patent. . . 8-50
- prave „Omega“ . . . 9-50
- sreb. sklopne varilice . . . 1-
- 14karatne zlate ure . . . 8-50
- 14karatne zlate varil. . . 10-
- 14karatni zlati prestani . . . 3-
- stenske ure 70 cm . . . 3-50
- z bitjem liki svonu . . . 5-
- z gozba . . . 6-
- z kokavico . . . 3-50
- kuhinjske ure . . . 2-21
- hodilke . . . 1-90
- z poneljiv teže z dvojnim svonom . . . 1-50
- hodilke z bitjem in svonenjem liki svonu . . . 2-50
- Triletno plan. — jamstvo, za neprimerno donar nazaj. Razpoloža po novetju.

Maks Böhnel

urar, zapriesečni sodni cenilce
Dunaj, VI., Margarethenstr. 27 (vlastni hiški)
Zahtevalte moj cenik z 2000 slikami zastoj in poštine prosto.

Pozori Čitajl Pozori Slavonska biljevina

Ta je napravljena iz najboljših gorskih zelišč — ter se izvrstno in z najboljšim uspehom vporablja proti zastarelemu kašlju — bolih v prsih, — prehlajenju v grlu, hripavosti, težkem dihanju, astmi — pljučnem kataru, suhem kašlju, tuberkulozi itd. itd.

Delovanje izbornu, vseh siguren.
Cena je franko na vsako pošto za 2 steklenici 3 K 40 vin., 4 steklenice 5 K 80 vin. po povzetju ali če se pošlje denar naprej. — Manj kot 2 steklenici se ne pošilja. Prosimo, da se naroča naravnost od: 2443 20—14

P. Jurišića, lekarnarja v Pakracu št. 65. (Slavonija).

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

epekarna in tovarna peči, nudijo vsako poljubno množino patent.

zarezanih strešnikov

Sistem „Marzola“ (Strangfalzziegel) Sistem „Marzola“

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Najličnejše, najcemejše in najpriprostejše strešno kritje.

Vsak strešnik se zamore na late pribiti ali pa z žico privezati, kar je gotovo velike važnosti za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji. — Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojšnja in najzanesiljvejša postrežba. 854 4 Sprejmejo se zastopniki. Sprejmejo se zastopniki.

